

MAGIK II

Import danych z programu WF-MAG Poradnik dla początkujących

Obowiązuje od wersji 7.60.8

**Opracował i wykonał:
Leszek Maziarz**

Asseco Business Solutions SA
Oddział w Warszawie
Warszawa, ul. Jana Olbrachta 94
01-102 Warszawa

www.assecobs.pl/wapro

Copyright © Asseco Business Solutions SA

Data dokumentu 01.08.2011

Metryka dokumentu					
Projekt	WF-FaKir dla Windows	Obowiązuje od wersji:		7.60.8 wydanie II	
Temat:	Opis modułu Magik II – poradnik dla początkujących				
Plik:	Magik II szybki start - poradnik dla początkujących				
Autor:	Leszek Maziarz				
Nr wersji:	2.2	Status:	roboczy	Zmodyfikowano:	2011-08-01 15:00

Historia zmian dokumentu			
Wersja	Obowiązuje od wersji	Data modyfikacji Kto	Opis
2.0	7.60.8 w II	04-07-2011 Leszek Maziarz	Dodano rozdziały 5 i 6
2.1.	7.60.8 w II	07-07-2011	Przebudowano rozdział 6
2.2.	7.60.8 w II	01-08-2011	Dodano rozdział 5, przesunięto pozostałe rozdziały

Spis treści

Wstęp.....	5
1. Rozpoczęcie pracy z modułem Magik II.....	6
1.1. Definiowanie źródeł danych.....	6
1.2. Definiowanie prostego schematu księgowania	7
2.2.1. Dla danych pochodzących z programu WF-Mag pracującego na wspólnej bazie danych	7
2.2.2. Dla danych pochodzących z programu WF-Mag pracującego na rozłącznej bazie danych	13
2. Import dokumentów z programu WF-MAG	15
2.1. Import z WF-Maga pracującego na wspólnej bazie danych.....	15
3.1.1. Pobranie danych do bufora dokumentów zadekretowanych	15
3.1.2. Sprawdzenie poprawności danych w buforze dokumentów zadekretowanych	19
3.1.3. Przeniesienie danych z bufora do ksiąg handlowych.....	20
3.2. Import z WF-Maga pracującego na rozłącznej bazie danych	22
3.2.1. Eksport dokumentów do pliku w programie WF-Mag.....	22
3.2.2. Import dokumentów z pliku do bufora dokumentów niezadekretowanych	24
3.2.3. Diagnostyka dokumentów w buforze dokumentów zadekretowanych	26
3.2.4. Przeniesienie danych z bufora do ksiąg handlowych.....	27
4. Dekretacja warunkowa.....	28
4.1. Definiowanie prostych warunków.....	28
4.2. Scalanie podobnych pozycji	32
4.3. Definiowanie złożonych warunków.....	34
4.4. Grupy warunków	41
4.5. Negacja warunków	46
4.5.1. Negacja pojedynczych warunków.....	46
4.5.2. Negacja układu warunków	49
5. Definiowanie schematów dla MPK	51
6. Konta stałe	53
6.1. Konta odchyłeń.....	56
7. Ustawianie dodatkowych parametrów dla dokumentów.....	59
7.1. Parametry dokumentu.....	59
7.1.1. Akcje dodatkowe w parametrach dokumentu	62
7.2. Parametry VAT	63
6.2.1. Parametry ustawiane dla całego dokumentu	63

6.2.2. Parametry ustawiane dla pozycji dokumentu.....	63
6.2.3. Wyróżniki VAT	64
7.3. Ustawianie parametrów podczas importu z bufora do ksiąg	65

Wstęp

Moduł Magik II jest zaawansowanym narzędziem, które umożliwia automatyczny import dokumentów z systemów zewnętrznych do programu WF-FaKir. Dane przeznaczone do importu mogą być zawierać dane dwojakiego rodzaju:

- **Dokumenty zadekretowane** – zawierające już gotowe dekrety, opatrzone odpowiednimi numerami kont (np. dane pochodzące z systemu WF-Gang lub plików txt)
- **Dokumenty niezadekretowane** – zawierające dane specyficzne dla programu zewnętrznego, który je przygotował (np. dane pochodzące z systemu WF-MAG lub plików xml)

W pierwszym przypadku działanie modułu sprowadza się do wczytania danych do bufora, sprawdzenia ich poprawności oraz transferu do ksiąg handlowych.

W drugim przypadku dane wczytywane są do struktur pośrednich, a następnie przy pomocy specjalnych formuł przetwarzane są do postaci księgowej. Na podstawie tzw. schematów księgowania – czyli definiowanych przez użytkownika zbiorów reguł – następuje dekretacja dokumentów, czyli uzupełnienie ich pozycji o konta księgowe. Dalsze działanie sprowadza się do punktu poprzedniego, tj. do przesłania zadekretowanych danych do ksiąg handlowych.

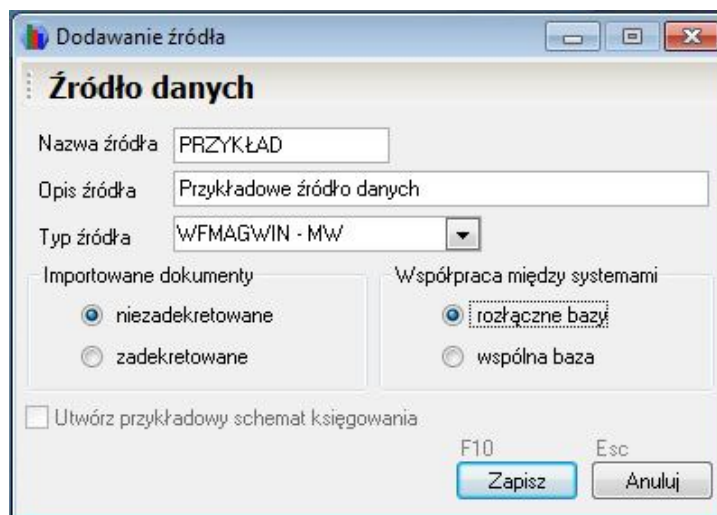
Nietrudno się domyślić, że najważniejszą kwestią związaną z użytkowaniem modułu Magik II jest właśnie prawidłowe zdefiniowanie schematów księgowania, dzięki którym dokumenty źródłowe będą prawidłowo dekretowane. Tutaj przedstawimy szybką ścieżkę, jaką należy przejść, aby startując z programem wykonać pierwszy import dokumentów z zewnętrznego systemu.

1. Rozpoczęcie pracy z modułem Magik II

1.1. Definiowanie źródeł danych

Każdy system zewnętrzny, z którego będą importowane dane musi być zarejestrowany w programie WF-FaKir jako tzw. **źródło danych**, jednoznacznie identyfikujące bazę źródłową, z której będą pochodziły transakcje z dokumentami. W przypadku, gdy program współpracuje jednocześnie z kilkoma instalacjami tego samego produktu (np. do programu FK importowane są dane z kilku niezależnych instalacji programu WF-Mag), każda instalacja zewnętrzna musi być zarejestrowana jako osobne źródło danych.

W celu zdefiniowania źródła danych wybieramy z menu głównego programu polecenie **Definicje | Importy | Źródła danych**, a następnie przycisk **Dodaj**.

Pojawia się okno definicji źródła danych, w którym podajemy następujące elementy:

- **Nazwa źródła** – dowolny tekst identyfikujący jednoznacznie nasze źródło, najlepiej bez spacji, znaków polskich i specjalnych
- **Opis źródła** – dowolny tekst pomocniczy (pole może pozostać puste)
- **Typ źródła** – wybieramy odpowiedni typ w zależności od tego, z jakiego systemu będą pochodziły nasze dane
- **Współpraca między systemami** – dla programów WF-MAG i WF-bEST dla Windows podajemy informację, czy dane będą pobierane z bazy wspólnej z programem WF-FaKir, czy z rozłącznej. Dla pozostałych typów źródła program ustawia ten parametr samodzielnie.
- **Importowane dokumenty** – dla źródeł innych niż WF-Mag dla Windows parametr ten ustawiany jest automatycznie. W przypadku WF-Maga mamy możliwość wyboru pomiędzy importem dokumentów zadekretowanych (stary Magik I) lub niezadekretowanych (Magik II). Opcja związana z Magikiem I nie jest obecnie wspierana, pozostała wyłącznie dla zapewnienia zgodności ze starszymi wersjami programu i nie jest zalecane jej używanie.

Definiując źródło danych dla WF-Maga Windows pracującego na wspólnej bazie użytkowników ma możliwość automatycznego utworzenia przykładowego schematu księgowania. Schemat ten ma charakter pokazowy i pozwala nieco bardziej doświadczonemu użytkownikowi zapoznać się z zaawansowanymi możliwościami modułu Magik II. Na tym etapie prosimy tego znacznika nie zaznaczać.

Przykład:

Jeśli zamierzamy pobierać dane z programu WF-MAG pracującego na wspólnej bazie danych, możemy ustawić następujące parametry:

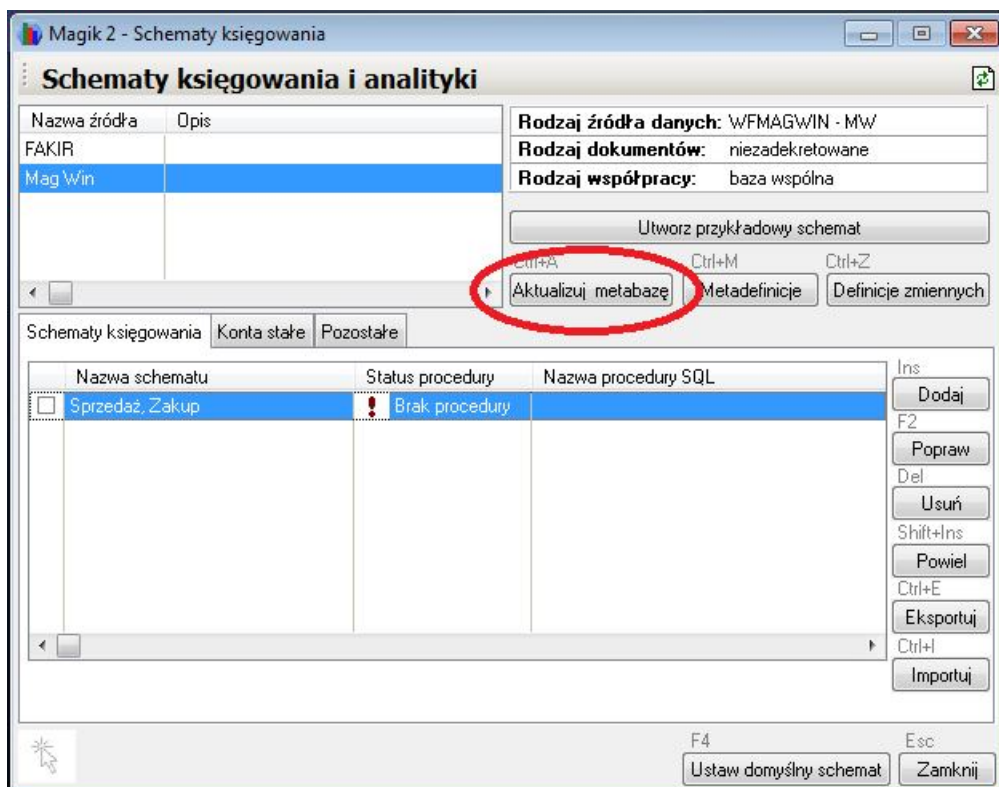
- Nazwa źródła – *MAG_wspolna_baza*
- Opis źródła – *To źródło umożliwia pobranie danych z programu WF-MAG pracującego na wspólnej bazie danych*
- Typ źródła – *WFMAGWIN – MW*
- Współpraca między systemami – *Wspólna baza*

Możemy zdefiniować dowolnie wiele źródeł danych opartych o rozłączne bazy danych, ale maksymalnie po jednym źródle WF-MAG i WF-Best pracującym na wspólnej bazie danych – przyczyna takiego stanu rzeczy powinna być oczywista.

1.2. Definiowanie prostego schematu księgowania

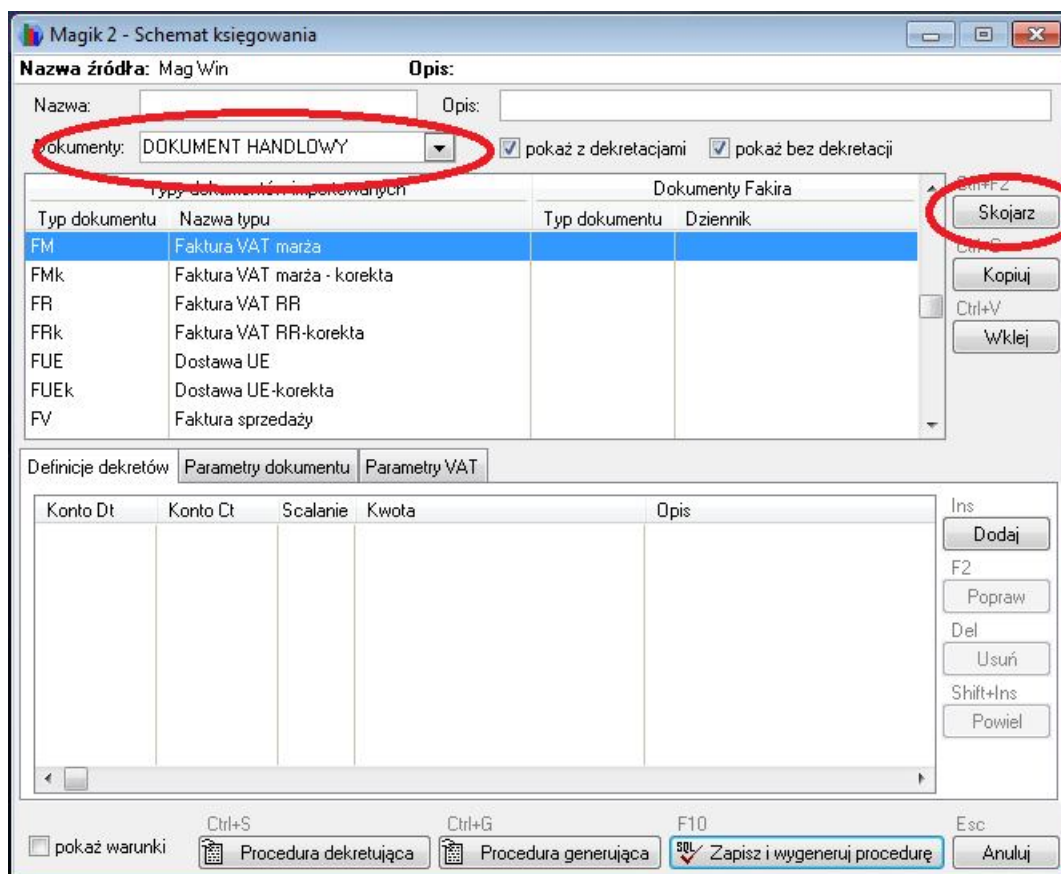
2.2.1. Dla danych pochodzących z programu WF-Mag pracującego na wspólnej bazie danych

W celu zdefiniowania schematu księgowania dla programu WF-Mag pracującego na wspólnej bazie danych należy z menu głównego programu WF-FaKir wybrać polecenie **Definicje | Importy | Schematy księgowania**. Na ekranie pojawi się okno definiowania schematów księgowania. W lewej górnej części ekranu znajduje się lista zdefiniowanych przez nas źródeł danych. Ustawiamy się na interesującym nas źródle (*pamiętajmy, że źródłem tym powinien być WF-MAG pracujący na wspólnej bazie danych*) i wybieramy przycisk **Aktualizuj metabazę**. Po chwili pojawi się komunikat o pomyślnym zaktualizowaniu metabazy. Możemy przystąpić do definiowania schematu księgowania.

W tym celu:

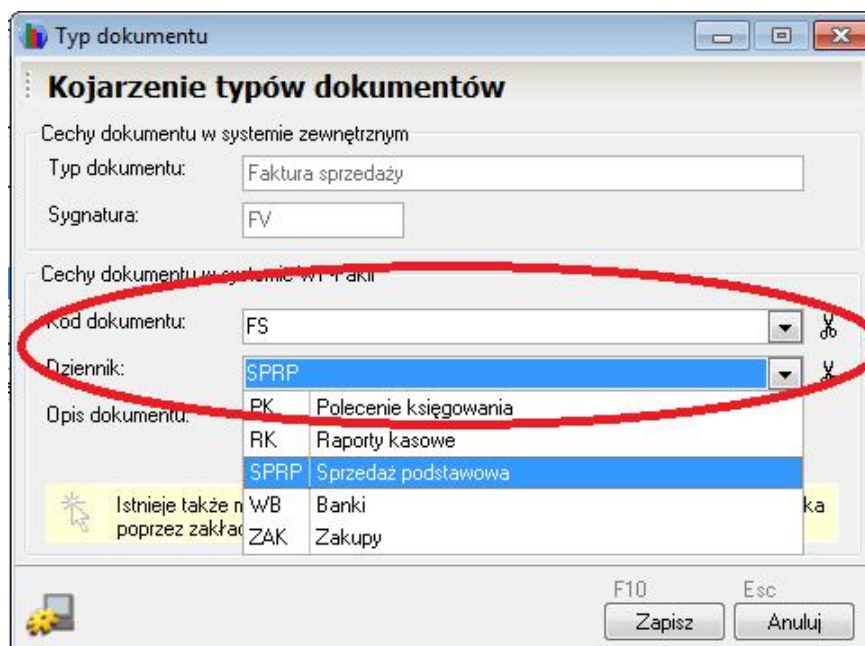
1. wybieramy przycisk **Dodaj** znajdujący się z prawej strony okna. Na ekranie pojawi się okno definiowania schematu:

2. W polu **Nazwa** wpisujemy dowolną nazwę schematu (np. *Schemat podstawowy*), zaś w polu **Opis** dowolny komentarz.
3. Wybieramy odpowiednią grupę dokumentów z listy rozwijanej **Dokumenty** znajdującej się w górnej części okna, a następnie interesujący nas dokument.
4. Wiążemy typy dokumentów, które zamierzamy importować z odpowiednim dziennikiem oraz typem dokumentu programu WF-FaKir. W tym celu:
 - a. kolejno ustawiamy się na interesujących nas dokumentach i dla każdego z nich wybieramy przycisk **Skojarz** znajdujący się z prawej strony górnej części okna. Na ekranie pojawi się okno odpowiedzialne za skojarzenie dokumentów.
 - b. Wybieramy odpowiedni **Kod dokumentu** oraz **Dziennik** (muszą być uprzednio zdefiniowane w programie WF-FaKir, w menu *Definicje | Słowniki predefiniowane*).
 - c. Zatwierdzamy skojarzenie przyciskiem **Zapisz**.

Przykład:

Zobaczymy jak będzie powyższa operacja wyglądać dla dokumentu *FV Faktura sprzedaży*:

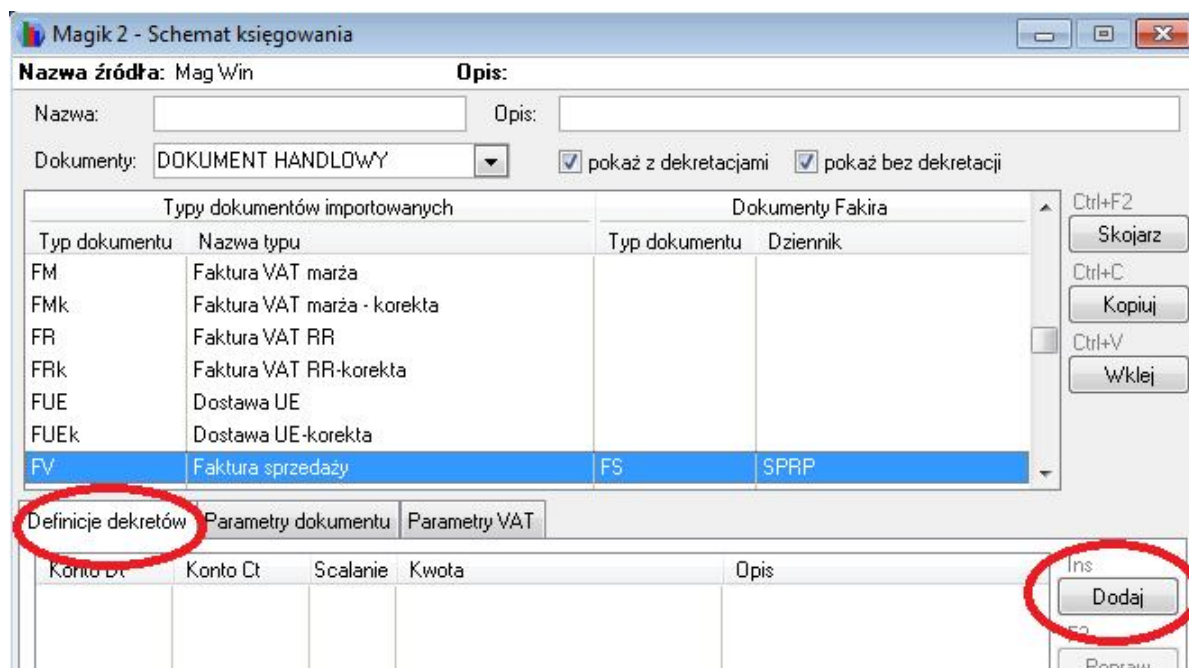
W górnej części okna mamy informację o wybranym typie dokumentu. W dolnej części – odpowiednio listy kodów dokumentów i dzienników zdefiniowanych uprzednio w programie WF-FaKir.

Teraz z dwóch dolnych list musimy wybrać kolejno odpowiednio:

- **Kod dokumentu** jaki będzie nadany w systemie księgowym importowanemu dokumentowi (u nas będzie to *FS – faktura sprzedaży*)
- **Dziennik** – do jakiego będą zapisywane dokumenty tego typu (u nas będzie to *SPRP – sprzedaż podstawowa*).

Po wybraniu obu elementów wciskamy przycisk **Zapisz**.

5. Następnym krokiem będzie zdefiniowanie dekretów (kont księgowych) dla naszych dokumentów. W tym celu:
 - a. ustawiamy się na danym dokumencie
 - b. w dolnej części okna przechodzimy na zakładkę **Definicje dekretów**, gdzie będziemy definiować konta dla naszego dokumentu.

Proces ten przedstawimy na przykładzie najprostszej dekretacji faktury sprzedaży:

Przykład:

Założmy, że naszą fakturę zamierzamy zaksięgować w sposób następujący:

- *Kwota brutto* – na konto rozrachunkowe 201 z analityką odpowiedniego kontrahenta
- *Kwota netto* – na konto 701
- *Kwota VAT* – na konto 222 (*VAT należny*).

Powinniśmy wykonać następujące czynności:

- i. Po przejściu na zakładkę **Definicje dekretów** wybieramy przycisk **Dodaj** znajdujący się z prawej strony. Na ekranie pojawia nam się okno definiowania konkretnego dekretu.
- ii. W górnej części okna wstawiamy nr konta – w naszym przypadku w pole **Konto Dt** wstawiamy wartość 201-x. Wartość x oznacza, że w to miejsce będzie dla każdego dokumentu wstawiona będzie odpowiedni numer analityki. *Konto możemy także wybrać ze słownika kont. W tym celu należy kliknąć na ikonkę drzewka z prawej strony pola Konto Dt, a następnie wskazać wybrać z listy interesującą nas pozycję. Wyszukiwanie takiej pozycji można przyspieszyć wpisując z klawiatury początek symbolu konta.*
- iii. Ustawiamy rodzaj analityki na wartość *Analityka płatnika*.

- iv. Ustawiając parametr **Typ dekretu** na wartość *Dekret dla nagłówka* decydujemy o tym, że kwota będzie pobrana jeden raz, z podsumowania przychodzącego dokumentu.
 - v. **Typ kwoty** ustawiamy w tym przypadku na wartość *Brutto dokumentu (sprzedaży)*.
 - vi. Po ustawieniu wszystkich parametrów wciskamy przycisk **Zapisz** w dolnej części okienka.
- c. Teraz przystępujemy do zadekretowania kwoty netto. W tym celu:
- i. Ponownie wybieramy przycisk **Dodaj**.
 - ii. W pole **Konto Ct** wstawiamy wartość *701*
 - iii. **Typ dekretu** ustawiamy na wartość *Dekret dla pozycji dokumentu*. Dzięki temu – na podstawie jednej definicji – zostanie utworzonych tyle dekretów, ile pozycji będzie w importowanym dokumencie. Oczywiście kwotę netto też możemy pobrać z nagłówka – wówczas będzie pobrana jedna kwota, z podsumowania całego dokumentu.
 - iv. Pole **Typ kwoty** ustawiamy na wartość *Netto pozycji (sprzedaży)*.
 - v. Całość zatwierdzamy przyciskiem **Zapisz**.

- d. Na koniec przystępujemy do zadekretowania kwoty VAT. W tym celu:
- i. Ponownie wybieramy przycisk **Dodaj**
 - ii. W pole **Konto Ct** wstawiamy nr konta *222*
 - iii. Jako **Typ dekretu** ustawiamy wartość *Dekret dla nagłówka dokumentu*
 - iv. Jako **Typ kwoty** ustawiamy wartość *VAT dokumentu (sprzedaży)*
 - v. Całość zatwierdzamy przyciskiem **Zapisz**.

Magik 2 - Definicja dekretu

Konto Dt: (Bez analityki) formuła

Konto Ct: 222 (Bez analityki) formuła

Typ dekretu: Dekret dla nagłówka

Typ kwoty: VAT dokumentu (sprzedaży) formuła

Opis pozycji: formuła opis własny

Akcje dodatkowe | Schematu MPK

Po wykonaniu powyższych operacji, nasze okno powinno przedstawiać się następująco:

Magik 2 - Schemat księgowania

Nazwa źródła: Mag Win Opis:

Nazwa: Schemat przykładowy Opis:

Dokumenty: DOKUMENT HANDLOWY pokaż z dekretoacjami pokaż bez dekretoacji

Typy dokumentów importowanych		Dokumenty Fakira	
Typ dokumentu	Nazwa typu	Typ dokumentu	Dziennik
FM	Faktura VAT marża		
FMk	Faktura VAT marża - korekta		
FR	Faktura VAT RR		
FRk	Faktura VAT RR-korekta		
FUE	Dostawa UE		
FUEk	Dostawa UE korekta		
FV	Faktura sprzedaży	FS	SPRP

Definicje dekretów Parametry dokumentu Parametry VAT

Konto Dt	Konto Ct	Scalanie	Kwota	Opis
201-x		☐	Bruito dokumentu (sprzedaży)	
	701	☐	Netto pozycji (sprzedaży)	
	222	☐	VAT dokumentu (sprzedaży)	

pokaż warunki Ctrl+S Procedura dekretująca Ctrl+G Procedura generująca F10 Zapisz i wygeneruj procedurę Esc Anuluj

W podobny sposób możemy zdefiniować inne typy dokumentów. Na koniec zapisujemy nasz schemat przy pomocy przycisku **Zapisz i wygeneruj procedurę**.

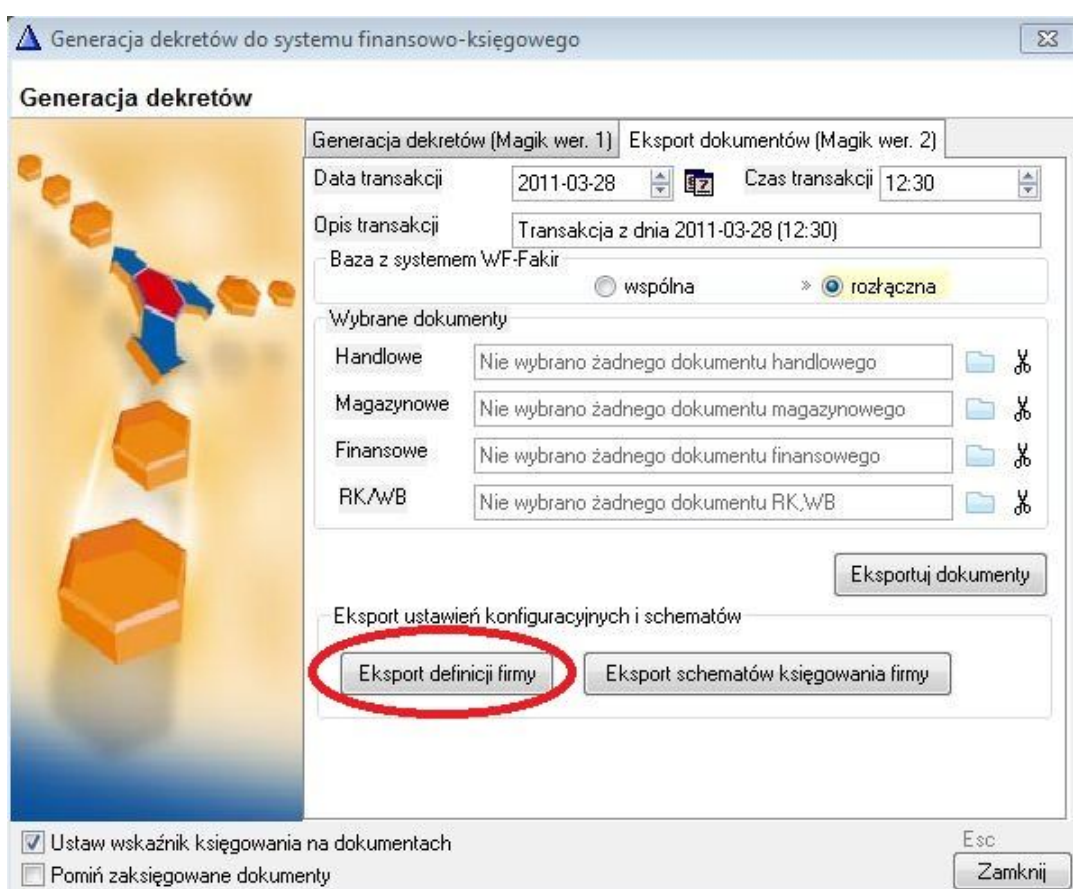
W tym momencie jesteśmy gotowi do przeprowadzenia procesu importu dokumentów z programu WF-MAG pracującego na wspólnej bazie danych.

2.2.2. Dla danych pochodzących z programu WF-Mag pracującego na rozłącznej bazie danych

W przypadku gdy program WF-MAG pracuje na rozłącznej bazie danych, przed rozpoczęciem definiowania schematów księgowania musimy w tym programie przygotować pewne niezbędne dane definicyjne.

W tym celu:

1. Uruchamiamy program WF-MAG na bazie z której później zamierzamy eksportować dokumenty i wybieramy polecenie **Inne | Wymiana danych | Eksport do programu WF-FaKir**. Na ekranie pojawi się okno **Generacja dekretów do programu finansowo-księgowego**:

2. Przechodzimy na zakładkę **Eksport dokumentów (magik ver. 2)**, a następnie wybieramy przycisk **Eksport definicji firmy**.
3. Podajemy nazwę pliku do jakiego ma być zapisana definicja oraz jego lokalizację (katalog) na dysku komputera i zapisujemy plik na dysku
4. Utworzony w ten sposób plik przegrywamy na komputer, na którym znajduje się WF-FaKir i rozpoczynamy proces definiowania schematów księgowania:

- a. Z menu głównego programu wybieramy polecenie **Definicje | Importy | Schematy księgowania**. Na ekranie pojawi się okno definiowania schematów księgowania.
- b. Ustawiamy się na interesującym nas źródle (*pamiętajmy, że tym razem źródłem tym powinien być WF-MAG pracujący na rozłącznej bazie danych*) i wybieramy przycisk **Aktualizuj metabazę**.
- c. Tym razem powinno wyświetlić się okno, w którym należy wskazać lokalizację i nazwę pliku z definicjami, który został wcześniej wyeksportowany z programu WF-MAG. Po pobraniu tego pliku, po krótkiej chwili wyświetli się komunikat, informujący, że metabazę zaktualizowano pomyślnie.

Po zaktualizowaniu metabazy możemy przystąpić do definiowania schematów księgowania. Proces ten odbywa się w sposób identyczny jak opisany wcześniej. Po jego zakończeniu, również w tym przypadku jesteśmy gotowi do rozpoczęcia procesu importu danych z programu WF-MAG – tym razem pracującego na rozłącznej bazie danych.

W podobny jak powyżej sposób możemy zdefiniować schematy księgowania dla źródeł danych:

- *WFFAKIRWIN – FW* – dla danych pobieranych z modułu Kasa programu WF-FaKir (w wersji Budżet także z modułu fakturowania)
- *Paczka dokumentów – plik XML – X* – dla dokumentów pobieranych z obcych systemów, przygotowanych w postaci odpowiednio sformatowanej paczki dokumentów xml

Pozostałe typy źródeł danych wymagają przygotowania dokumentów w postaci zadekretowanej – tym samym nie jest konieczne definiowanie dla nich schematów księgowania.

2. Import dokumentów z programu WF-MAG

Rozpoczynając opis importu danych, zakładamy, że w systemie zostały prawidłowo zdefiniowane odpowiednie źródła danych, zaś w przypadku planowanego importu z programu WF-Mag dla Windows – także odpowiednie schematy księgowania.

Jak to zrobić w typowych przypadkach, zostało opisane w poprzednim rozdziale.

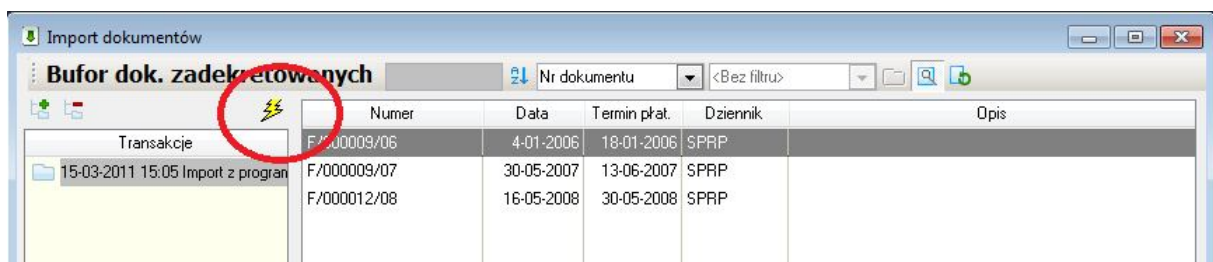
2.1. Import z WF-Maga pracującego na wspólnej bazie danych

W tej wersji importu całość operacji odbywa się po stronie programu WF-FaKir, który pobiera dokumenty bezpośrednio z programu WF-Mag pracującego na wspólnej bazie danych. Import w takiej sytuacji składa się z trzech kroków:

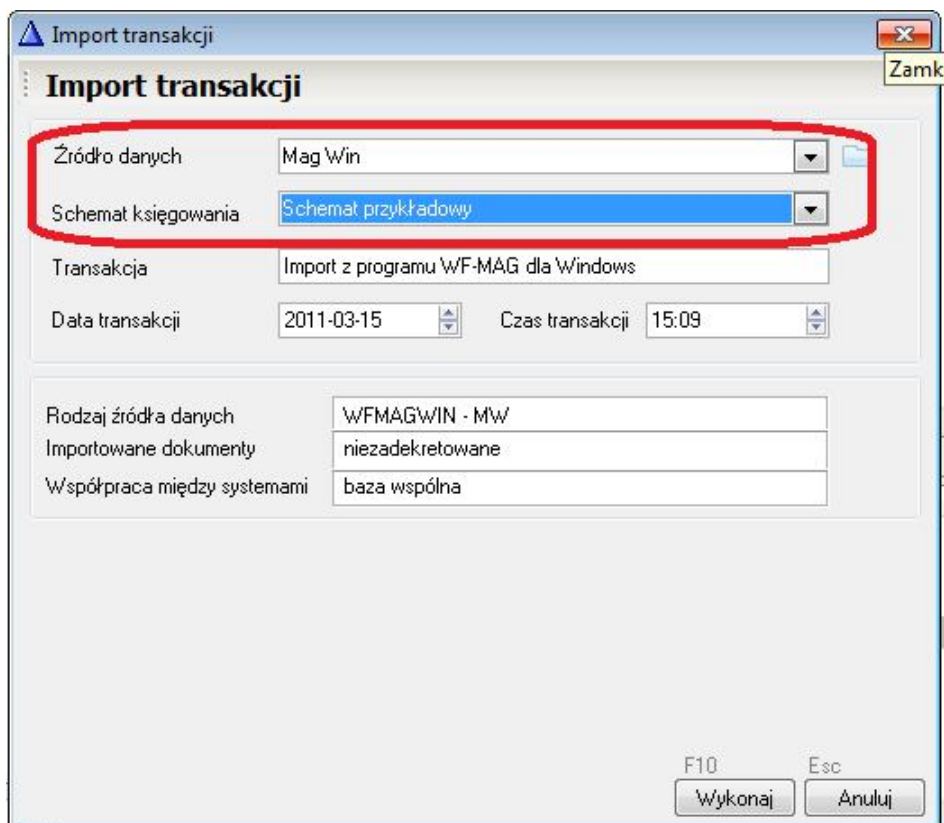
- Pobrania dokumentów ze struktur programu WF-MAG do bufora dokumentów zadekretowanych
- Sprawdzenia poprawności dokumentów w buforze
- Przesłaniu dokumentów z bufora do ksiąg handlowych

3.1.1. Pobranie danych do bufora dokumentów zadekretowanych

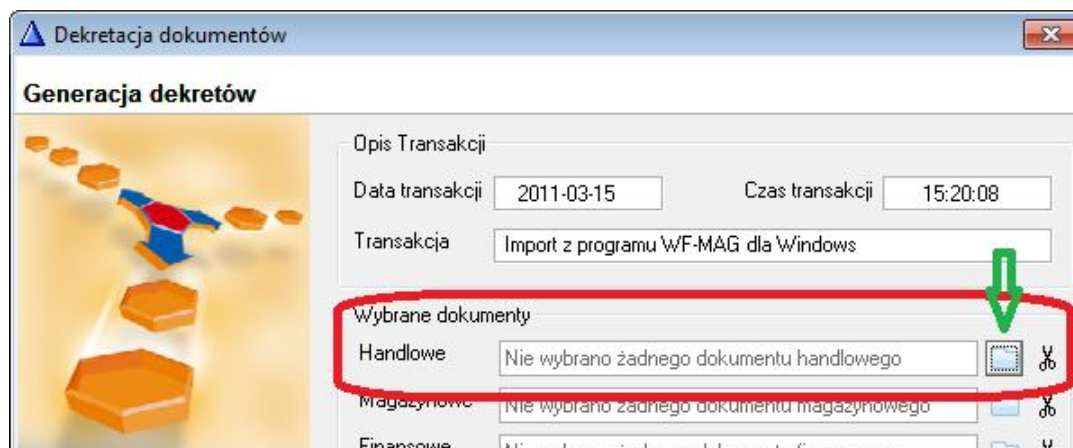
1. Z menu głównego programu WF-FaKir wybrać polecenie **Dokumenty | Importy | Import dokumentów**. Na ekranie pojawi się okno **Import dokumentów**, opisane jako **Bufor dokumentów zadekretowanych**.
2. W górnej części okna należy wybrać przycisk szybkiego importu (kształcie błyskawicy)

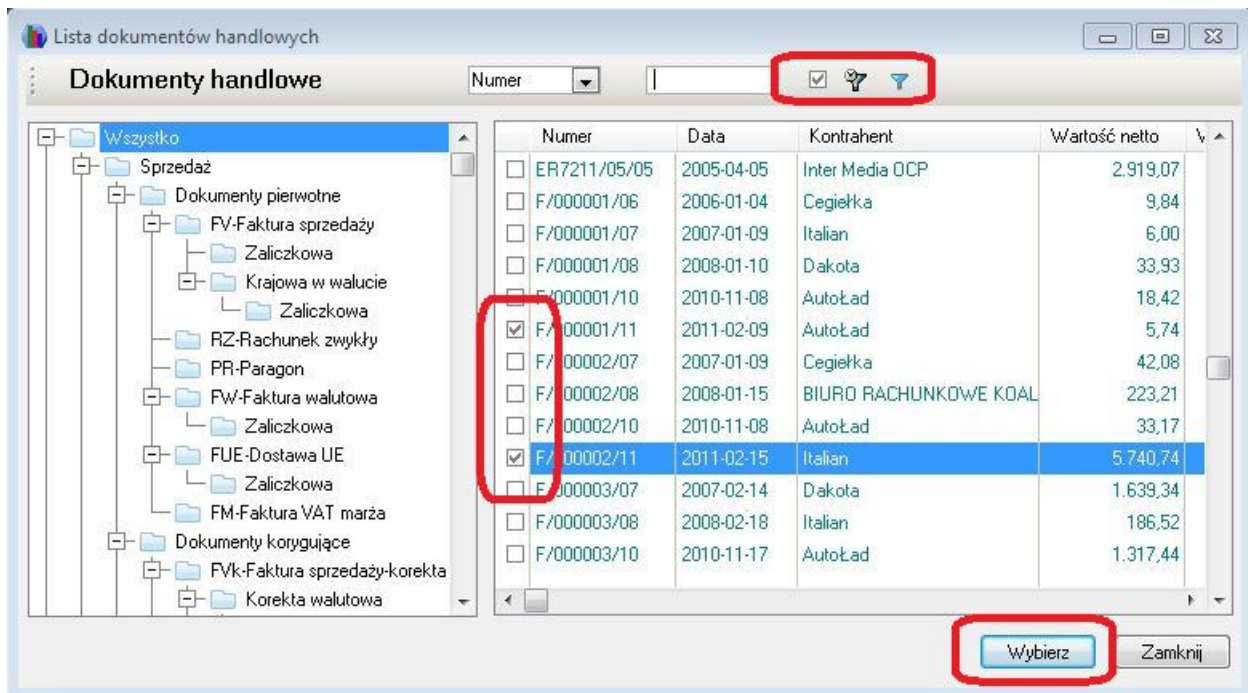
3. Na ekranie pojawi się okno **Import dokumentów**, w którym należy ustawić parametry importu:
 - a. *Źródło danych* – program automatycznie wstawi tutaj źródło danych typu WF-Mag, niezadekretowane, wspólna baza – i takie należy pozostawić
 - b. *Schemat księgowania* – należy wybrać zdefiniowany uprzednio, odpowiedni schemat księgowania
 - c. *Inne parametry* – dodatkowo opcjonalnie możemy zmienić *nazwę, datę i czas transakcji*. Są to dane czysto informacyjne i nie wpływają na sam proces importu.

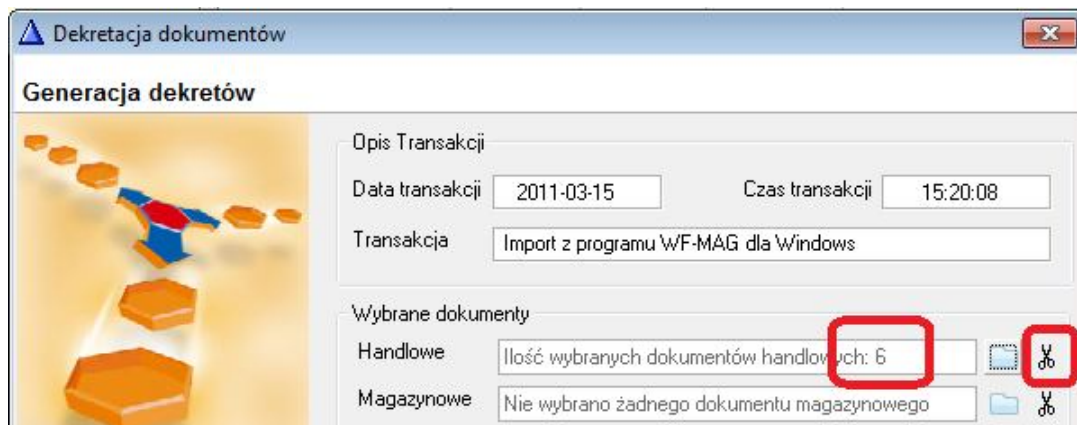
4. Po ustawieniu parametrów należy wybrać przycisk **Wykonaj**. Program wyświetli wówczas okno **Generacja dekretów**, które umożliwi nam wskazanie dokumentów do zaimportowania.

- a. Dla danego typu dokumentów (np. dla dokumentów handlowych) wybieramy przycisk kartoteki. Na ekranie pojawi się okno z listą dokumentów danego typu:

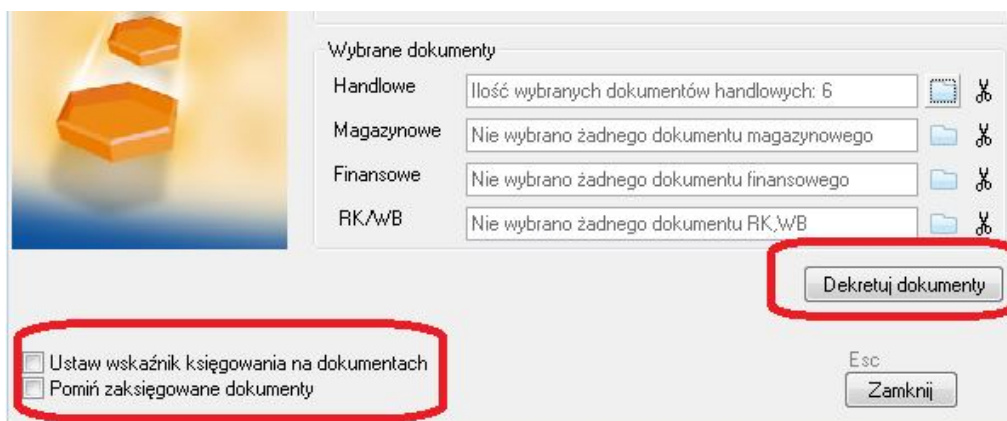

- i. Zaznaczamy interesujące nas dokumenty, stawiając myszką „ptaszek” z lewej strony, w obszarze zaznaczania
 - ii. Listę wyświetlanych dokumentów możemy filtrować przy pomocy przycisków w górnej części okna
 - iii. Możemy szybko zaznaczyć wszystkie/odfiltrowane dokumenty klikając prawy klawisz myszy i wybierając operację **Zaznacz wszystkie**
 - iv. Po zaznaczeniu wszystkich interesujących nas dokumentów wybieramy przycisk **Wybierz**.
- b. W razie potrzeby czynność powtarzamy dla dokumentów innego typu.
Dla każdego typu dokumentu wyświetlana jest liczba wybranych elementów. Jeśli ponownie wybierzemy przycisk kartoteki dla typu dokumentu, dla którego już zaznaczono pewne elementy i zaznaczymy kolejne, zostaną one dodane do poprzednich. Możliwe jest usunięcie wybranych elementów po wciśnięciu przycisku „nożyczki” z prawej strony pola.

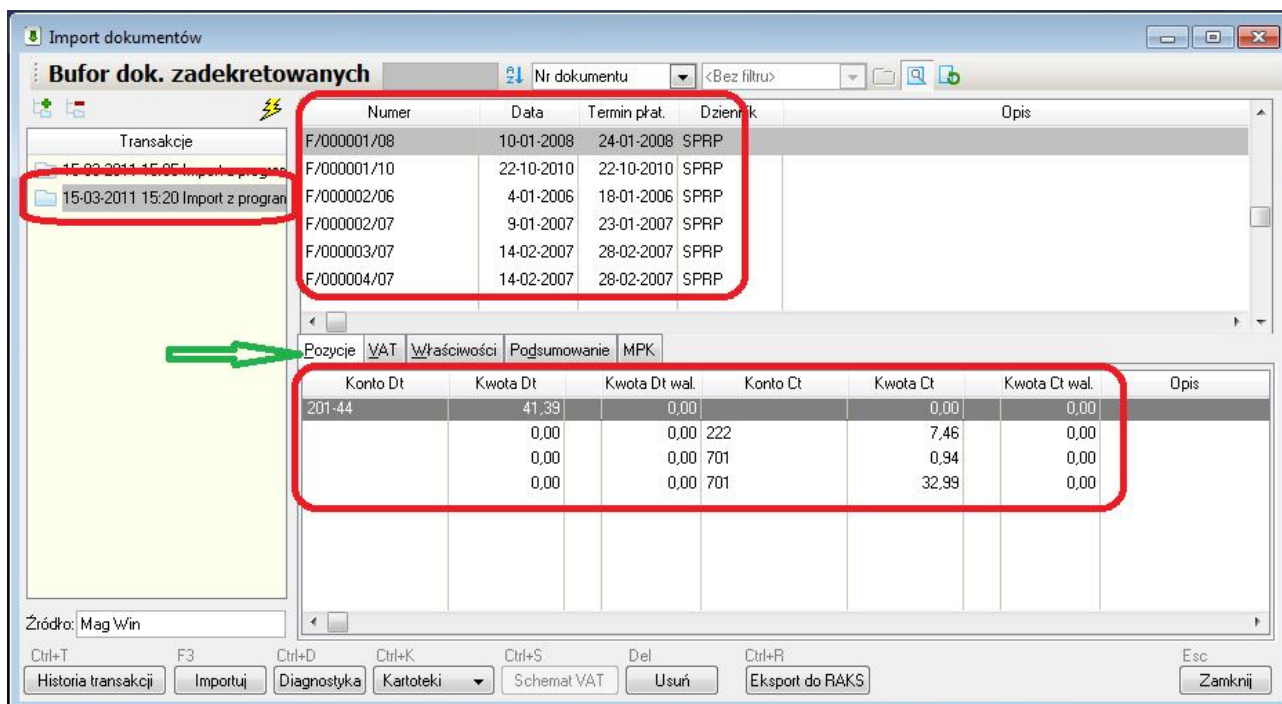
c. Opcjonalnie możemy:

- i. Zanaczyć znacznik *Ustaw wskaźnik księgowania...* - co spowoduje odznaczenie w programie WF-Mag dokumentów jako zaimportowanych (niemożliwa będzie dalsza edycja takich dokumentów w systemie magazynowym)
- ii. Zaznaczyć znacznik *Pomiń zaksięgowane dokumenty* – spowoduje to pominięcie dokumentów z ustawionym (podczas wcześniejszego importu) wskaźnikiem zaksięgowania, jeśli znalazły się one wśród zaznaczonych

d. Po wybraniu wszystkich dokumentów i (opcjonalnie) zaznaczeniu interesujących nas opcji wybieramy przycisk **Dekretuj dokumenty**.

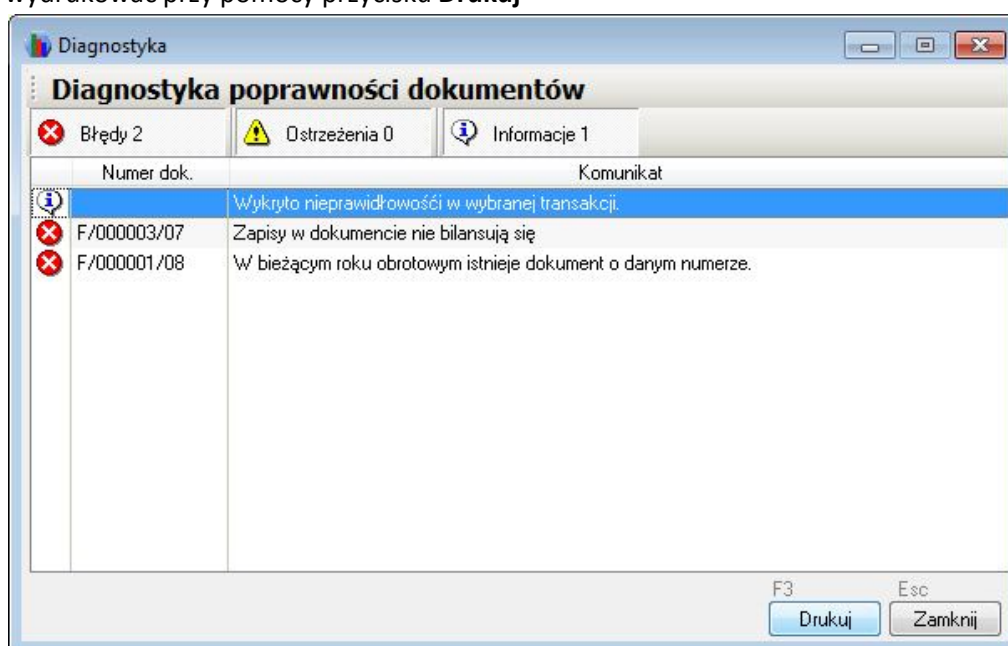
5. Po zakończeniu procesu dekretacji program wróci do okna **Import dokumentów**, w którym pojawi się nasza transakcja oraz lista zaimportowanych dokumentów. W dolnej części okna możemy sprawdzić poprawność wybranych elementów zaimportowanej transakcji, takich jak konta i kwoty, zapisy VAT itp. Możemy także sprawdzić sumę zaimportowanych dokumentów z sumą dokumentów źródłowych w programie WF-MAG.

3.1.2. Sprawdzenie poprawności danych w buforze dokumentów zadekretowanych

W celu sprawdzenia poprawności danych w buforze dokumentów zadekretowanych, należy ustawić się w lewej części okna na interesującej nas transakcji i wybrać przycisk **Diagnostyka**. Po wykonaniu procesu diagnostyki otrzymamy okno, w którym będzie jeden z dwóch komunikatów:

- *Wszystkie dokumenty wybranej transakcji są poprawne*
- *Wykryto nieprawidłowości w wybranej transakcji* –w tym przypadku dodatkowo zostaną wyświetlone dodatkowe informacje dotyczące wykrytych błędów. Informacje te można wydrukować przy pomocy przycisku **Drukuj**

W przypadku wystąpienia błędów użytkownik musi uporządkować dane przed ich przeniesieniem do ksiąg handlowych. Konkretnie działania zależą od rodzaju wyświetlonych błędów, jednak najczęstsze przypadki są następujące:

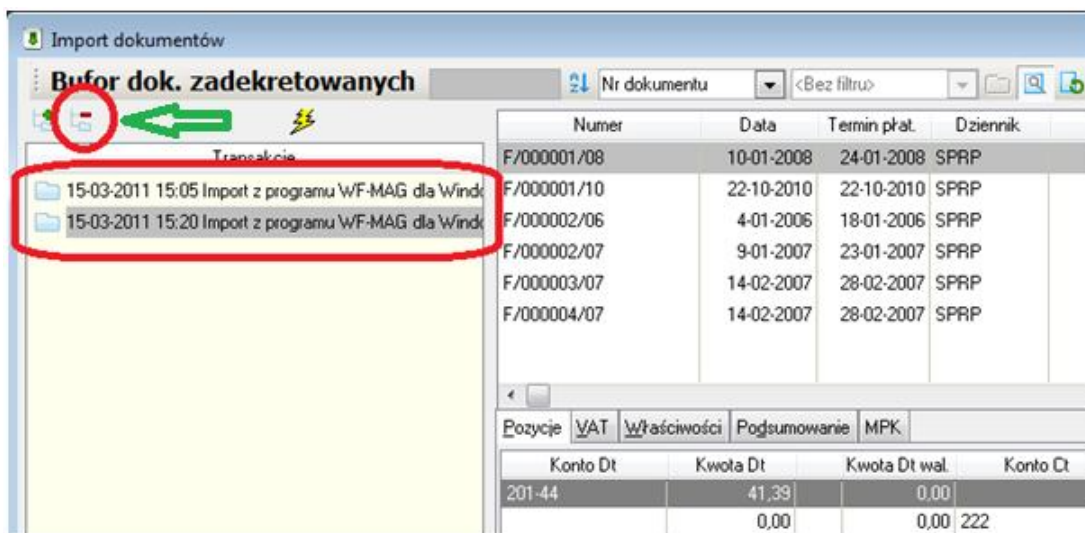
- **W bieżącym roku obrotowym istnieje dokument o danym numerze** – prawdopodobnie użytkownik próbuje drugi raz zaimportować ten sam dokument. Jeśli nie jest to działanie celowe, powinien usunąć dokument z bufora dokumentów zaimportowanych. W tym celu należy:
 - ✓ Wydrukować listę z błędami lub zapisać numer nieprawidłowego dokumentu
 - ✓ Zamknąć okno **Diagnostyka** przyciskiem **Zamknij**
 - ✓ W buforze zaimportowanych dokumentów ustawić się na nieprawidłowym dokumencie
 - ✓ Wybrać przycisk **Usuń** w dolnej części okna i potwierdzić decyzję o usunięciu dokumentu

Czynność można powtórzyć dla wszystkich dokumentów, dla których pojawił się powyższy komunikat.

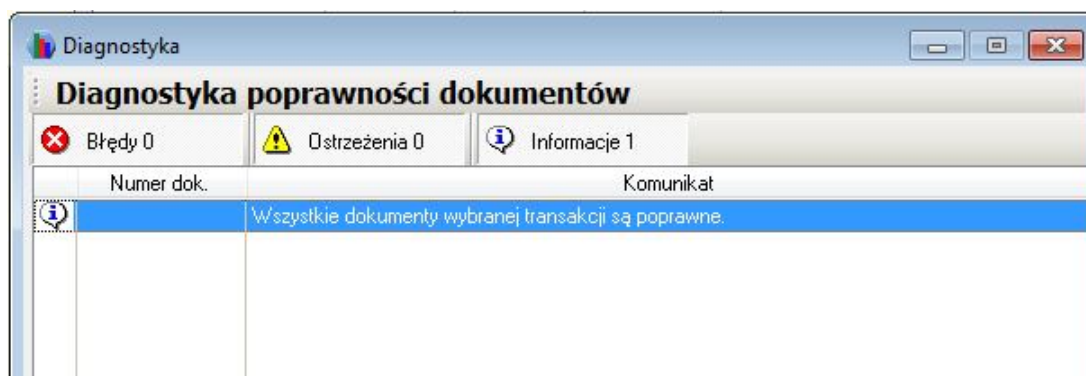
- **Zapisy w dokumencie nie bilansują się** – prawdopodobnie został nieprawidłowo zdefiniowany schemat księgowania. Użytkownik powinien usunąć niepoprawnie zadekretowany dokument (w sposób analogiczny jak opisany w punkcie 1) i zaimportować go później, po poprawieniu schematu księgowania.

W każdym przypadku możliwe jest usunięcie całej transakcji. W tym celu należy:

1. W lewej części okna wybrać interesująca nas transakcję
2. Wybrać odpowiedni przycisk w lewym górnym rogu okna

Po dokonaniu niezbędnych poprawek w danych, należy ponownie wykonać diagnostykę wciskając przycisk **Diagnostyka**. Czynności te należy powtarzać, aż do uzyskania komunikatu o poprawności wszystkich dokumentów w danej transakcji.

3.1.3. Przeniesienie danych z bufora do ksiąg handlowych

Jeśli opisana w poprzednim rozdziale diagnostyka poprawności dokumentów nie wykazuje błędów w danych, można wykonać operację ich przeniesienia do ksiąg handlowych. W tym celu:

1. Zamykamy okno **Diagnostyka** przyciskiem **Zamknij**
2. W oknie **Bufor dokumentów zadekretowanych**, wybieramy przycisk **Importuj**.

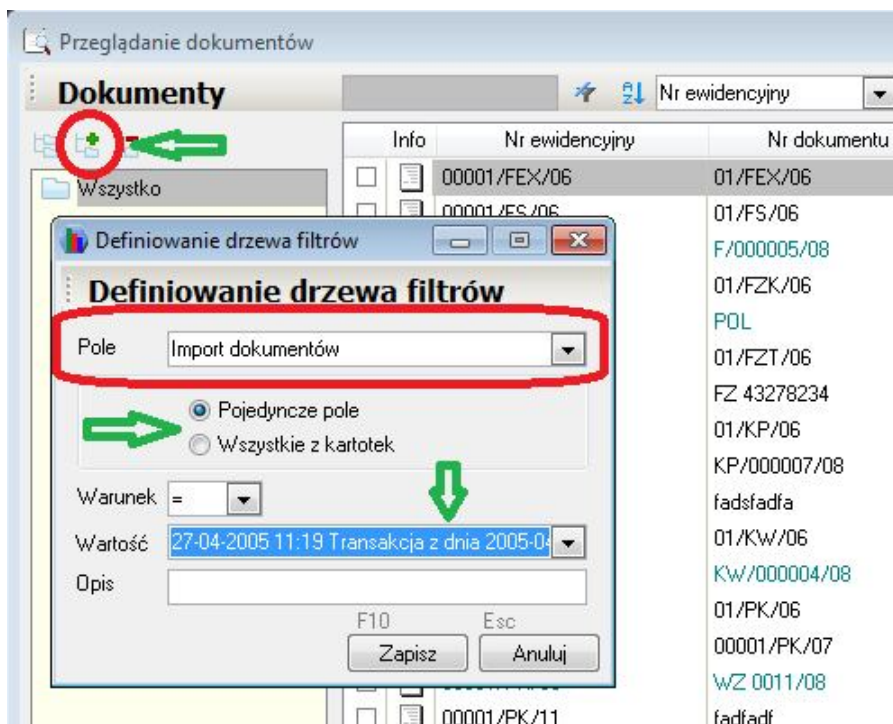
3. Ustawiamy parametry importu w oknie **Importuj dokumenty**, które pojawi się na ekranie:

- W sekcji **Data księgowania** decydujemy, jaka ma być data księgowania dla każdego z importowanych dokumentów. Może to być:
- W sekcji **Okres obrotowy** wskazujemy miesiąc, do jakiego trafią importowane dokumenty – zdecydowanie zalecane jest, aby miesiąc był zgodny z datą księgowania
- W sekcji **Okres księgowania VAT** – decydujemy o tym, do jakiego miesiąca trafią dokumenty w rejestrze VAT
- Możemy też ustawić kolejność, w jakim będą importowane dokumenty (wpłyne to na kolejność nadawania numerów ewidencyjnych w WF-FaKirze)
- Sekcja **Rozliczenia** przy imporcie danych na wspólnej bazie jest nieaktywna – rozliczenia są podpinane automatycznie

Znaczenie poszczególnych parametrów powinno być oczywiste, jeśli nie mamy jakichś specjalnych wymagań, najlepiej pozostawić ustawione przez program wartości domyślne.

4. Zatwierdzamy okno parametrów przyciskiem **Wykonaj** i potwierdzamy pojawiające się dodatkowe pytanie przyciskiem **Tak**. Po pewnym czasie (zależnym od ilości importowanych dokumentów) powinniśmy otrzymać komunikat, że proces importu zakończył się.

Zaimportowane dokumenty możemy obejrzeć w oknie **Dokumenty | Wprowadzanie** lub – lepiej – w oknie **Dokumenty | Przeglądanie**. W tym drugim oknie możemy odfiltrować dokumenty pochodzące z konkretnej transakcji wykorzystując mechanizm drzewa filtrów.

W tym celu – konfigurując drzewo filtrów należy wybrać pole **Import dokumentów** oraz albo opcję *Pojedyncze pole* i wskazać konkretną transakcję, albo opcję *Wszystkie z kartotek*. Na drzewku pojawi się (jedna lub wiele) transakcji i będziemy mieli możliwość przeglądania i przetwarzania dokumentów zaimportowanych w ramach każdej z nich.

3.2. Import z WF-Maga pracującego na rozłącznej bazie danych

W przypadku importu danych z programu WF-Mag pracującego na rozłącznej bazie danych, proces importu dokumentów jest nieco bardziej złożony i składa się z kilku etapów:

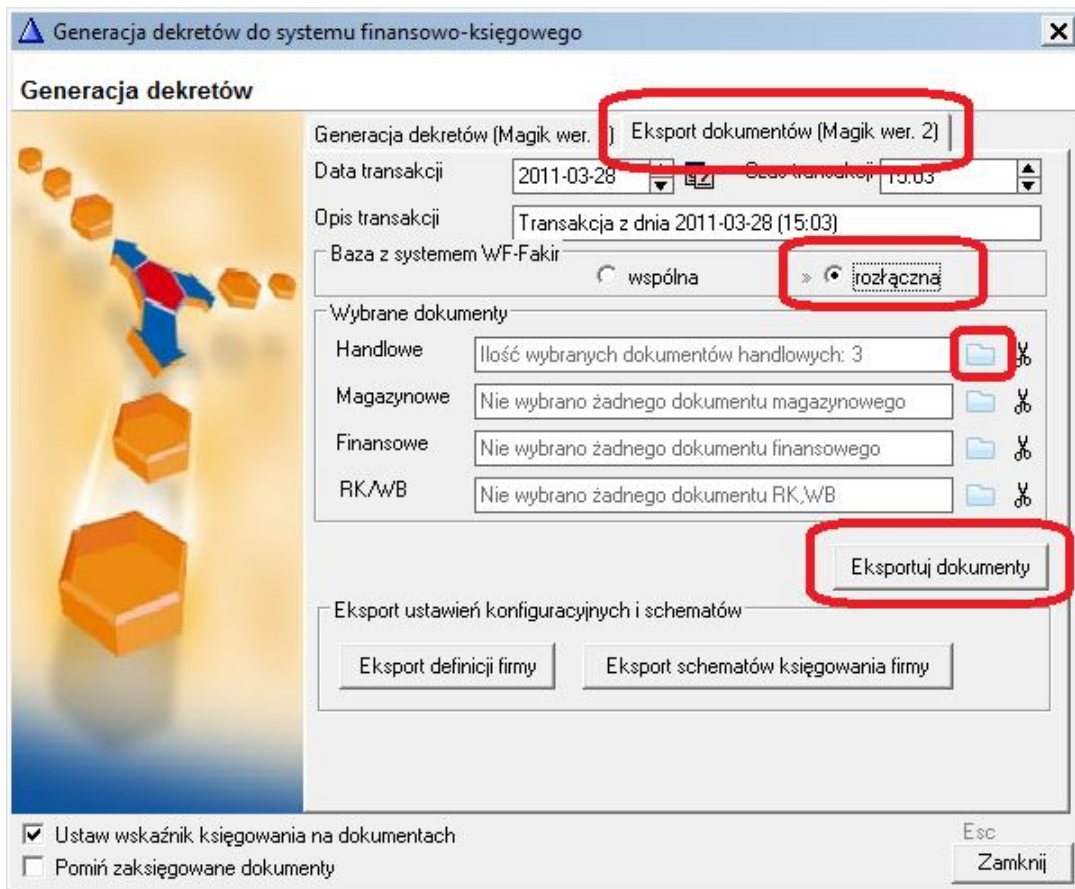
- Wyeksportowanie w programie WF-Mag dokumentów do pliku oraz dostarczenie tego pliku do lokalizacji (na odpowiedni komputer, albo do katalogu udostępnionego w sieci) dostępnej z programu WF-FaKir
- Zaimportowanie danych z pliku do tzw. bufora dokumentów niezadekretowanych
- Zadekretowanie dokumentów oraz ich przeniesienie do bufora dokumentów zadekretowanych
- Diagnostyka danych w buforze dokumentów zadekretowanych
- Przesłanie danych do ksiąg handlowych

Poniżej opiszemy krok po kroku czynności, jakie należy wykonać realizując kolejne wymienione wyżej etapy

3.2.1. Eksport dokumentów do pliku w programie WF-Mag

W celu wyeksportowania danych z programu WF-Mag do pliku transferowego należy

1. Uruchomić program WF-Mag na bazie, na której znajdują się dokumenty do eksportu
2. Z menu głównego programu wybrać polecenie **Inne | Wymiana danych | Eksport do programu WF-FaKir**. Na ekranie pojawi się okno **Generacja dekretów do systemu finansowo-księgowego**.

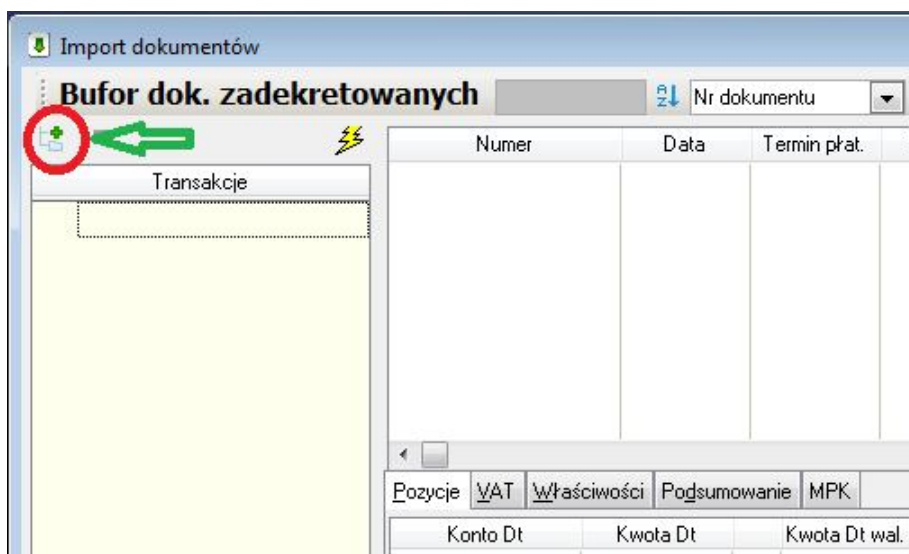
3. Przejść na zakładkę **Eksport dokumentów (magik ver. 2)** i ustawić parametr **Baza z systemem WF-FaKir** na wartość *rozlączna*.
4. Wybrać dokumenty, które mają być wyeksportowane – jak to zrobić opisano w niniejszym artykule wcześniej, w punkcie 4 podrozdziału [Pobranie danych do bufora dokumentów zadekretowanych](#)
5. Wybrać przycisk **Eksportuj dokumenty** i podać nazwę oraz lokalizację (katalog), do którego będzie zapisany plik z wyeksportowanymi dokumentami.

Zapisany plik należy następnie przenieść w miejsce, w którym będzie on dostępny dla programu WF-FaKir, do którego będą importowane dane (na odpowiedni komputer, albo do udostępnionego w sieci katalogu).

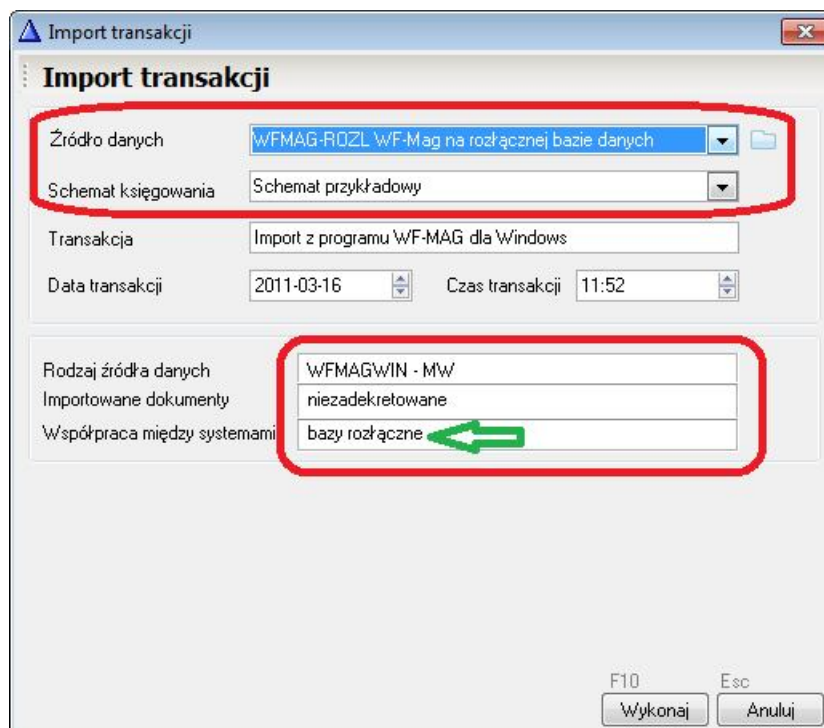
3.2.2. Import dokumentów z pliku do bufora dokumentów niezadekretowanych

W celu importu dokumentów z pliku utworzonego w programie WF-Mag, należy:

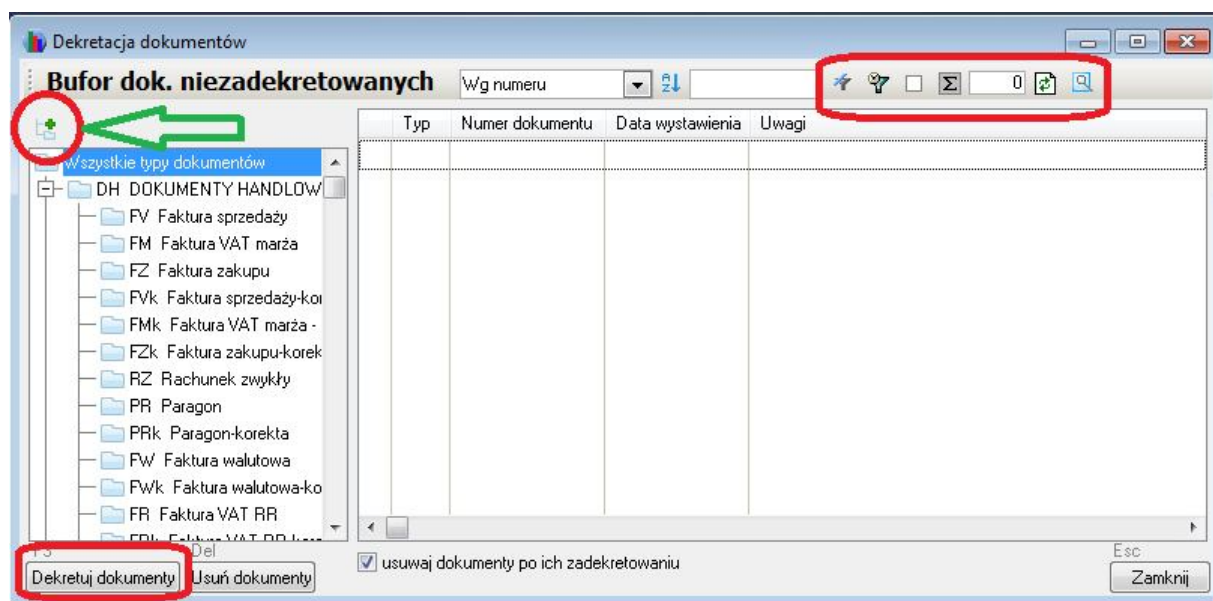
1. Uruchomić program WF-FaKir oraz z menu głównego wybrać polecenie **Dokumenty | Importy | Import dokumentów**. Na ekranie pojawi się znane nam już okno **Bufor dokumentów zadekretowanych**.
2. W lewym górnym rogu należy wybrać przycisk dodawania transakcji (lub wcisnąć kombinację klawiszy **Ctrl+Insert**)

3. Na ekranie pojawi się – znane nam już również – okno **Import transakcji**. W tym oknie należy:
 - a. Wybrać odpowiednie (uprzednio zdefiniowane) źródło danych – pamiętając że tym razem musi być to źródło związane z programem WF-Mag pracującym na rozłącznej bazie danych, z ustawionym parametrem *dokumenty niezadekretowane*.
 - b. Wybrać odpowiedni (uprzednio zdefiniowany) schemat księgowania dla wskazanego źródła
 - c. Opcjonalnie zmienić nazwę, datę i czas transakcji
 - d. Zatwierdzić wybór przyciskiem **Wykonaj**

4. Na ekranie pojawi się okno **Bufor dokumentów niezadekretowanych**, w którym należy:

- Wybrać przycisk wczytywania dokumentów z pliku w lewym górnym rogu okna
- W oknie, które się pojawi wskazać plik, z którego mają być zaimportowane dokumenty i wybrać przycisk **Dalej**
- Po pewnym czasie (zależnym od ilości wczytywanych dokumentów) w oknie powinna pojawić się lista wczytanych dokumentów
- Na liście należy zaznaczyć interesujące nas dokumenty klikając na nich myszą lub odfiltrowując i używając opcji **Zaznacz wszystko** dostępnej na prawy klawisz myszy.

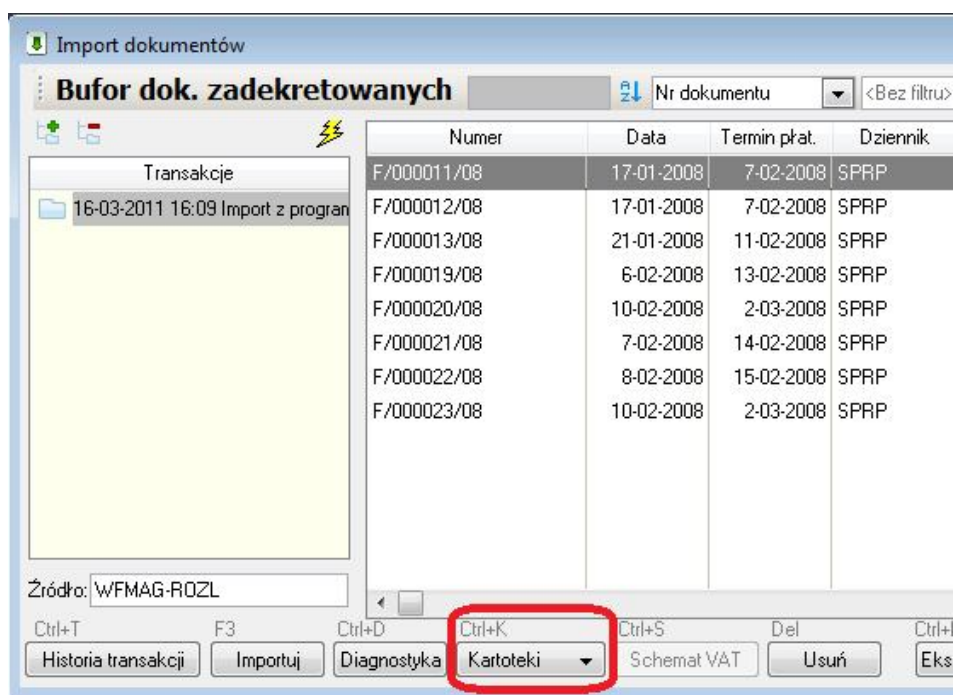
- e. Wcisnąć przycisk **Dekretuj dokumenty** i zatwierdzić przyciskiem **OK** okienko **Dekretacja** dokumentów. Kiedy WF-FaKir zadekretuje już wszystkie dokumenty, poinformuje się o tym.

W tym momencie rozpocznie się proces dekretacji dokumentów, który – w zależności od ilości dokumentów może potrwać od kilku sekund do kilku minut (przy bardzo dużej ilości danych nawet dłużej). Po zakończeniu operacji program wyświetli odpowiedni komunikat, po czym przeniesie użytkownika do znanego okna **Bufor dokumentów zadekretowanych**, w którym powinny znaleźć się (jako transakcja) zaznaczone poprzednio dokumenty – tym razem z przypisanymi do nich kontami księgowymi.

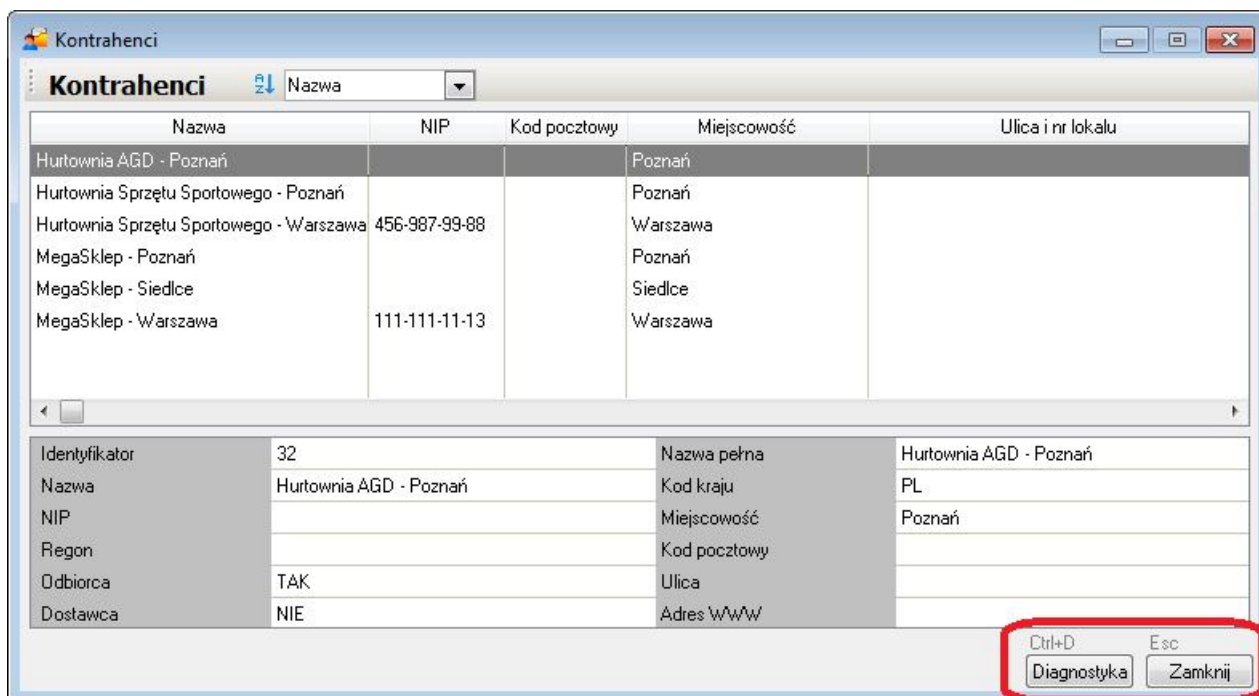
3.2.3. Diagnostyka dokumentów w buforze dokumentów zadekretowanych

W przypadku importu dokumentów z WF-Maga pracującego na rozłącznej bazie danych, proces diagnostyki dokumentów składa się z dwóch etapów:

1. Diagnostyki poprawności dokumentów – odbywa się ona analogicznie jak w przypadku dokumentów importowanych z WF-Maga na wspólnej bazie danych i zostało dokładnie opisane we wcześniejszej części niniejszego artykułu, w podrozdziale [Sprawdzenie poprawności danych w buforze dokumentów zadekretowanych](#)
2. Diagnostyki danych kartotekowych (kontrahentów, pracowników) – importowanych razem z dokumentami. Szczegółowe omówienie tego zagadnienia przekracza zakres niniejszego opracowania, zasygnalizujemy tylko, że w celu kontroli poprawności danych kartotekowych należy:
 - a. W buforze dokumentów zadekretowanych rozwinąć polecenia dostępne pod przyciskiem **Kartoteki** i wybrać pozycję **Kontrahenci**

- b. Na ekranie pojawi się okno **Kontrahenci**, w którym wyświetlona zostanie lista kontrahentów związanych z importowanymi dokumentami

- c. W najprostszym przypadku listę tę można przejrzeć i zaakceptować przyciskiem **Zamknij**.
- d. Możliwe są też bardziej zaawansowane operacje (dostępne pod przyciskiem **Diagnostyka**) – jednak ich omówienie przekracza zakres niniejszego artykułu, a nie są one niezbędne do prawidłowego importu danych. W celu zapoznania się z nimi, bardziej zaawansowany użytkownik może skorzystać z pełnej dokumentacji lub helpa do programu.

3.2.4. Przeniesienie danych z bufora do ksiąg handlowych

Po przeprowadzeniu procesu kontroli poprawności danych należy wykonać ostatni etap importu, czyli przeniesienie danych z bufora dokumentów zadekretowanych do ksiąg handlowych. W tym celu wybieramy przycisk **Importuj**, a następnie postępujemy analogicznie jak w przypadku importu danych z programu WF-Mag pracującego na wspólnej bazie – zostało to dokładnie opisane we wcześniejszym podrozdziale [Przeniesienie danych z bufora do ksiąg handlowych](#).

4. Dekretacja warunkowa

Poza możliwością definiowania prostej dekretacji (co zostało opisane w jednym z poprzednich rozdziałów), moduł Magik II pozwala na definiowanie bardziej zaawansowanych schematów, w których sposób księgowania jest sparametryzowany i zależy od spełnienia przez danych dokument lub jego pozycję dodatkowych warunków.

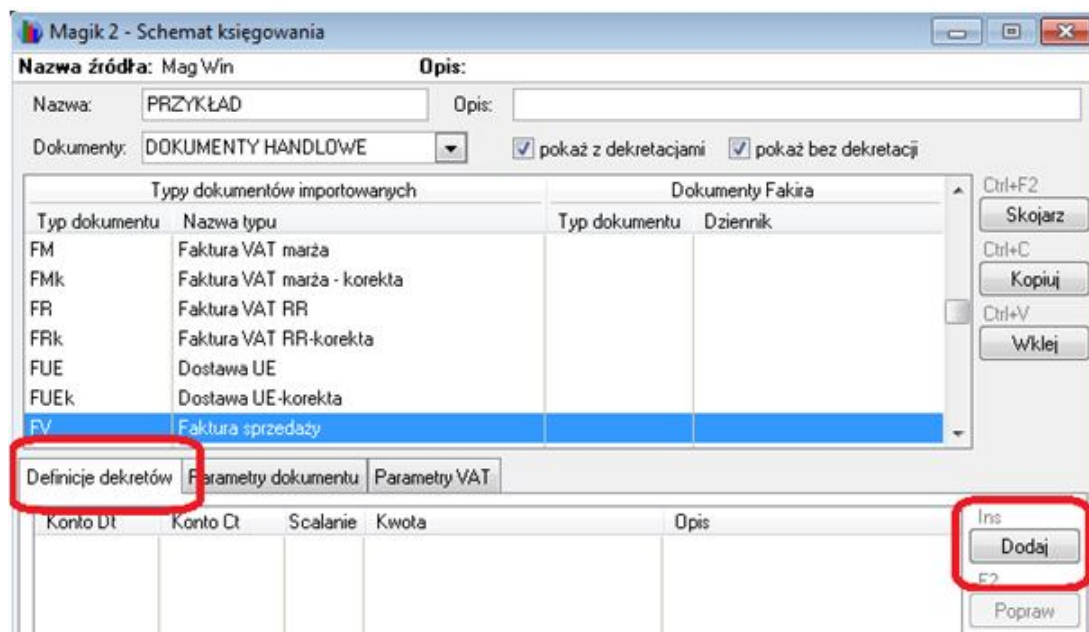
W przypadku dekretacji warunkowej, należy w pierwszej kolejności wykonać takie same czynności jak przy definiowaniu prostego, bezwarunkowego dekretu, tzn.

- Zdefiniować źródło danych
- Zdefiniować schemat księgowania
- Do typu dokumentu z programu WF-Mag, dla którego zamierzamy tworzyć dekrety, przypisać odpowiedni typ dokumentu oraz dziennik księgowania z programu WF-FaKir.

Różnica pojawia się na etapie definiowania dekretów dla takiego dokumentu.

4.1. Definiowanie prostych warunków

Jak pamiętamy, aby zdefiniować dekret dla dokumentu, należy w oknie definiowania schematów przejść na zakładkę **Definicje dekretów** i wybrać przycisk **Dodaj**.

Podstawowe informacje, takie jak nr konta, typ dekrety czy typ kwoty, podajemy analogicznie jak w przypadku dekretów prostych, bezwarunkowych.

Dodatkowo jednak możemy zdefiniować pewne warunki, które spowodują, że dany dekret będzie tworzony tylko wtedy, gdy te warunki zostaną przez dokument lub pozycję dokumentu spełnione. W przeciwnym razie definicja będzie zignorowana. W jaki sposób to zrobić, pokaże nam poniższy przykład.

Przykład:

Przyjmijmy, że mamy fakturę sprzedaży FV, na której występują dwie pozycje:

- Sprzedaż towaru na kwotę 100 zł + 23% VAT
- Sprzedaż usługi na kwotę 50 zł + 23% VAT

Jednocześnie w systemie WF-FaKir osobno (na różnych kontach księgowych) ewidencjonujemy sprzedaż towarów, a osobno sprzedaż usług.

W naszej sytuacji chcielibyśmy zatem, aby:

- Kwota brutto z całego dokumentu została zadekretowana na konto rozrachunków z odbiorcą
- Kwota VAT z całego dokumentu została zadekretowana na konto VAT należny
- Kwota netto została zaksięgowana osobno dla każdej pozycji, przy czym:
 - ✓ Kwota netto z pozycji pierwszej - na konto sprzedaży towarów
 - ✓ Kwota netto z pozycji drugiej – na konto sprzedaży usług

Aby zdefiniować schemat, który spowoduje takie właśnie zadekretowanie dokumentu, musimy wykonać następujące czynności:

1. W definicji schematu wybieramy fakturę sprzedaży i przypisujemy jej odpowiedni typ dokumentu i dziennik z programu WF-FaKir
2. Przechodzimy na zakładkę **Definicje dekretów** i definiujemy dwa bezwarunkowe dekrety:
 - a. dla kwoty brutto – podając konto rozrachunków z odbiorcami, typ dekretu *Dekret dla nagłówka* oraz Typ kwoty *Brutto dokumentu (sprzedaży)*

- b. dla kwoty VAT – podając konto VAT należny, typ dekretu *Dekret dla nagłówka* oraz Typ kwoty *VAT dokumentu sprzedaży*

3. Definiujemy dekret dla pierwszej pozycji netto dokumentu – czyli sprzedaży towaru
- Podajemy konto *732 – sprzedaż towaru*, typ dekretu *Dekret dla pozycji*, Typ kwoty *Netto pozycji (sprzedaży)*
 - W dolnej części okna wybieramy przycisk **Dodaj** w celu zdefiniowania warunku

Lp	Nazwa cechy	Wartość

Nazwa rodzaju	Operator	Wartość	Negacja

- c. Po wybraniu przycisku **Dodaj** uaktywni się formularz **Grupa podst.** Zdefiniujemy tutaj warunek, mówiący o tym, że dekret zostanie utworzony tylko dla takiej pozycji, dla której rodzaj artykułu umieszczonego na tej pozycji będzie typu *Towar*. W tym celu:
- Klikamy na wiersz **Nazwa rodzaju** i z listy rozwijanej wybieramy pozycję *Rodzaj artykułu*.
 - Klikamy na wiersz **Operator** i z listy rozwijanej wybieramy pozycję „=”
 - Klikamy na wiersz **Wartość** i z listy rozwijanej wybieramy pozycję *Towar*

Generuj dekrety dla pozycji dokumentu

spełniającego warunki
 nie spełniającego warunków
 scalaj podobne pozycje
 formuła warunku

Grupa podst. |

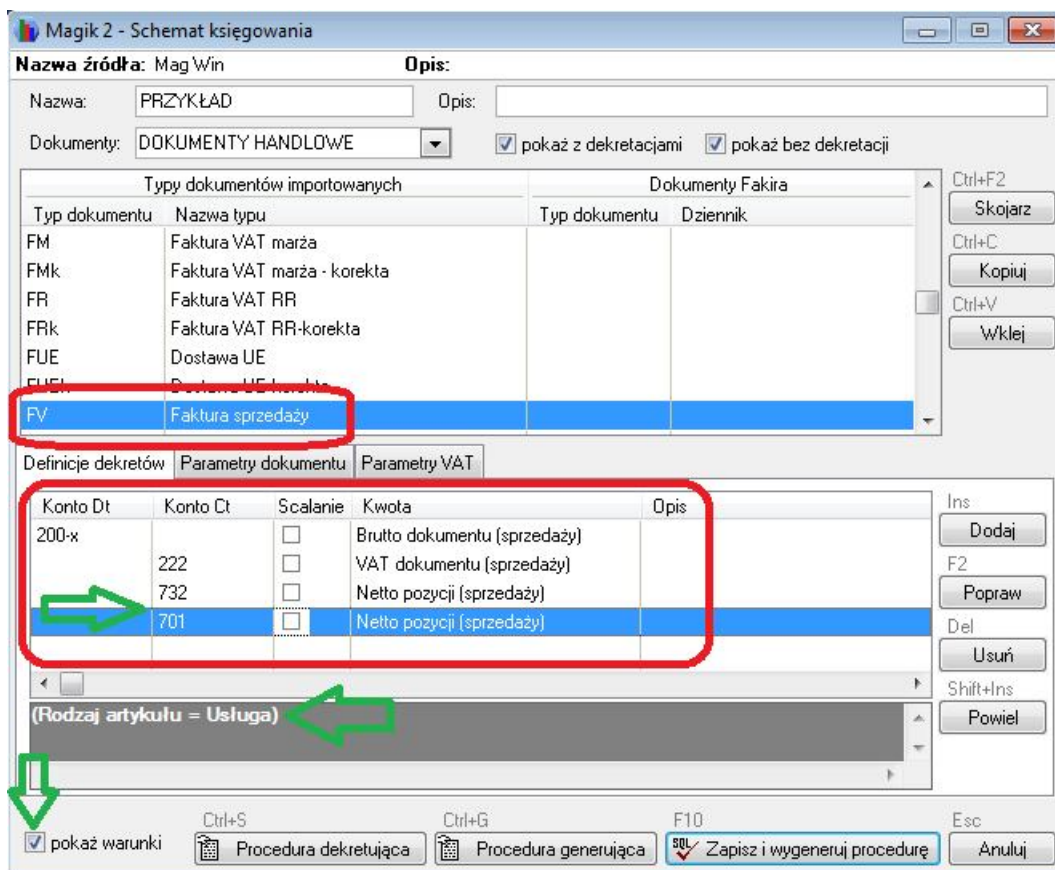
Nazwa rodzaju	Operator	Wartość	Negacja
Rodzaj artykułu	=	Towar	☐

(Ins)
 (F2)
 (Del)

(F10)
 (Esc)

- d. Zapisujemy tak zdefiniowany dekret warunkowy
4. Analogicznie definiujemy dekret dla drugiej pozycji dokumentu, podając konto 701 (Sprzedaż usług) oraz ustawiając warunek *Rodzaj artykułu = Usługa*.

Po prawidłowym wykonaniu powyższych operacji powinniśmy osiągnąć efekt podany na poniższym rysunku (należy zwrócić uwagę na ustawienie zaznaczonych elementów):

W podanym przykładzie, podczas dekretacji zostanie utworzony dokument księgowy, który będzie miał następujące pozycje:

Konto Dt	Kwota Dt	Konto Ct	Kwota Ct	Opis
200-60	184,50			Kwota brutto
		222	34,50	Kwota VAT
		732	100,00	Kwota netto - sprzedaż towaru
		701	50,00	Kwota netto - sprzedaż usług

W ogólnym przypadku - jeśli na danym dokumencie pierwotnym wystąpiłoby wiele pozycji dotyczących sprzedaży towaru lub usług, również na dokumencie księgowym pojawiłoby się wiele dekrétów – każdy odpowiadający jednej pozycji dokumentu pierwotnego.

I odwrotnie – jeśli na dokumencie pierwotnym nie wystąpiłoby np. pozycja związana ze sprzedażą usług, wówczas na dokumencie księgowym pojawiłyby się tylko pozycje związane ze sprzedażą towaru.

4.2. Scalanie podobnych pozycji

Zdefiniowany przez nas w poprzednim przykładzie schemat warunkowy ma tę niedogodność, że w przypadku dokumentu pierwotnego zawierającego wiele pozycji, pojawi się równie wiele dekrétów księgowych, nawet jeśli większość z nich dotyczy tego samego konta. Tymczasem na potrzeby księgowości często wystarczy, aby tego typu pozycje były zaksięgowane zbiorczo jedną sumaryczną kwotą.

Aby uzyskać taki efekt, należy - definiując dany dekret warunkowy - zaznaczyć opcję **Scalaj podobne pozycje**:

The screenshot shows the 'Magik 2 - Definicja dekretu' window. The 'Generuj dekrety dla pozycji dokumentu' section has the 'scalaj podobne pozycje' checkbox checked and highlighted with a red rectangle. A green arrow points to this checkbox. Other settings include 'Konto Dt', 'Konto Ct', 'Typ dekretu', and 'Typ kwoty'.

Po zaznaczeniu tej opcji, wszystkie dekrety trafiające na to samo konto są sumowane i księgowane jedną zbiorczą kwotą. Zilustruje to najlepiej poniższy przykład.

Przykład:

Założmy, że zdefiniowaliśmy sposób dekretacji faktury VAT w sposób opisany w poprzednim przykładzie, tzn. kwotę brutto i VAT księgujemy z nagłówka dokumentu, zaś kwotę netto z poszczególnych pozycji dokumentu, przy czym towar i usługa księgowane są na różne konta.

Założmy teraz, że mamy fakturę VAT, na której występuje 3 pozycje towarowe po 100 zł netto każda, oraz jedna pozycja usługowa na 50 zł.

Jeśli definiując dekret na pozycje typu towar nie zaznaczyliśmy opcji **Scalaj podobne pozycje**, nasz dokument po zadekretowaniu będzie wyglądał następująco:

Konto Dt	Kwota Dt	Konto Ct	Kwota Ct	Opis
200-60	430,50			Kwota brutto dokumentu
		222	80,50	Kwota brutto dokumentu
		735	100,00	Kwota netto pierwszej pozycji dokumentu - towar
		735	100,00	Kwota netto drugiej pozycji dokumentu - towar
		735	100,00	Kwota netto trzeciej pozycji dokumentu - towar
		701	50,00	Kwota netto pozycji dokumentu - usługa

Jeśli natomiast zaznaczymy opcję scalania podobnych pozycji, otrzymamy następujące dekrety:

Konto Dt	Kwota Dt	Konto Ct	Kwota Ct	Opis
201-60	430,50			Kwota brutto dokumentu
		222	80,50	Kwota VAT dokumentu
		735	300,00	Kwota netto ze wszystkich pozycji dok. typu towar
		701	50,00	Kwota netto pozycji dokumentu - usługa

4.3. Definiowanie złożonych warunków

W praktyce często zdarza się konieczność zdefiniowania dekretu warunkowego bardziej złożonego, składającego się z wielu warunków, które muszą zajść łącznie. Aby zdefiniować taki układ warunków, wystarczy definiując konkretny dekret, w kolejnych wierszach definicji warunków podać te warunki, które muszą zajść łącznie, aby dany dekret został utworzony.

Przykład:

Załóżmy, że firma poza zwykłymi fakturami sprzedaży wystawia także faktury zaliczkowe. Faktury te księguje się w sposób odmienny, ale chcemy zdefiniować jeden schemat księgowania dla wszystkich typów faktur.

Schemat automatycznie będzie rozpoznawał, jaki typ faktury jest aktualnie przetwarzany i w zależności od tego będzie tworzył dekrety na różne konta.

Aby uzyskać oczekiwany efekt, niezbędne jest wykonanie następujących czynności:

1. W razie potrzeby zakładamy źródło danych oraz dodajemy schemat księgowania
2. W oknie definicji schematu księgowania przechodzimy na dokumenty handlowe, wybieramy fakturę VAT i przypisujemy jej odpowiedni dziennik i typ dokumentu programu WF-FaKir
3. Definiujemy dekrety dla faktury VAT:
 - a. Dekret bezwarunkowy na kwotę brutto dokumentu

Magik 2 - Definicja dekretu

Konto Dt: 201-x Analytika płatnika

Konto Ct: (Bez analityki)

Typ dekretu: Dekret dla nagłówka

Typ kwoty: Brutto dokumentu (sprzedaży)

Opis pozycji: Numer dokumentu

b. Dekret bezwarunkowy na kwotę VAT dokumentu

Magik 2 - Definicja dekretu

Konto Dt: (Bez analityki)

Konto Ct: 222 (Bez analityki)

Typ dekretu: Dekret dla nagłówka

Typ kwoty: VAT dokumentu (sprzedaży)

Opis pozycji: Podatek VAT

c. Dekret na kwotę netto dla sprzedaży towaru dla zwykłej faktury sprzedaży:

Magik 2 - Definicja dekretu

Konto Dt: (Bez analityki)

Konto Ct: 731 (Bez analityki)

Typ dekretu: Dekret dla pozycji dokumentu

Typ kwoty: Netto pozycji (sprzedaży)

Opis pozycji: Sprzedaż towarów

Akcje dodatkowe | Schematy MPK

Lp	Nazwa cechy	Wartość

Generuj dekrety dla pozycji dokumentu

spełniającego warunki nie spełniającego warunków scalaj podobne pozycje formuła warunku

Nazwa rodzaju	Operator	Wartość	Negacja
Rodzaj artykułu	=	Towar	☐
Faktura zaliczkowa	=	Nie	☐

Zauważmy, że mamy tutaj warunek złożony, składających się z dwóch warunków. Dekret zostanie utworzony wtedy, gdy księgowanym dokumentem nie będzie faktura zaliczkowa, a jednocześnie w pozycji dokumentu będzie występował towar.

- d. Analogicznie możemy stworzyć definicję dekretu netto dla sprzedaży usługi dla zwykłej faktury – jedyna różnica polega na tym, że będzie ona księgowana na inne konto niż towar.

Magik 2 - Definicja dekretu

Konto Dt: [] (Bez analityki) formuła

Konto Ct: 703 (Bez analityki) formuła

Typ dekretu: Dekret dla pozycji dokumentu

Typ kwoty: Netto pozycji (sprzedaży) formuła

Opis pozycji: Sprzedaż usług formuła opis własny

Akcje dodatkowe | Schematy MPK

Lp	Nazwa cechy	Wartość

Generuj dekrety dla pozycji dokumentu

spełniającego warunki nie spełniającego warunków scaj podobne pozycje formuła warunku

Nazwa rodzaju	Operator	Wartość	Negacja
Rodzaj artykułu	=	Usługa	☐
Faktura zaliczkowa	=	Nie	☐

F10 Zapisz Esc Anuluj

Warto pamiętać, że powyższe definicje nie obejmują sprzedaży innych rodzajów artykułów, np. materiałów czy opakowań – jeśli tego typu pozycje miałyby występować na fakturach, należałoby dla nich stworzyć dodatkowe definicje warunkowe.

- e. Teraz zdefiniujemy dekret na kwotę netto dla faktury zaliczkowej. Dekret będzie utworzony na wydzielonym koncie, takim samym dla towaru i usługi. Dlatego nie ma potrzeby zakładania dodatkowego warunku na rodzaj artykułu, zaś kwotę netto możemy pobrać z nagłówka dokumentu:

Magik 2 - Definicja dekretu

Konto Dt: [] (Bez analityki) [formuła]

Konto Ct: 840-x [] Analityka płatnika [formuła]

Typ dekretu: Dekret dla nagłówka []

Typ kwoty: Netto dokumentu (sprzedaży) [formuła]

Opis pozycji: Zaliczka [formuła] opis własny

Akcje dodatkowe | Schematy MPK

Lp	Nazwa cechy	Wartość

Generuj dekrety dla nagłówka dokumentu

spełniającego warunki nie spełniającego warunków formuła warunku

Nazwa rodzaju	Operator	Wartość	Negacja
Faktura zaliczkowa	=	Tak	☐

F10 Zapisz Esc Anuluj

Oczywiście pozostaje jeszcze problem wyksięgowania stosownych kwot z konta przejściowego na odpowiednie konta sprzedaży. W tym celu możemy zdefiniować stosowne dekrety dla faktury końcowej:

- f. Zdejmujemy całą kwotę z konta przejściowego:

Maqik 2 - Definicja dekretu

Konto Dt: 840-x Analytyka płatnika formuła

Konto Ct: (Bez analityki) formuła

Typ dekretu: Dekret dla nagłówka

Typ kwoty: Suma netto pozycji zaliczkowych formuła

Opis pozycji: Rozliczenie zaliczki formuła opis własny

Akcje dodatkowe | Schematy MPK

Lp	Nazwa cechy	Wartość

Ctrl+Ins: Dodaj
Ctrl+F2: Popraw
Ctrl+Del: Usuń

Generuj dekrety dla nagłówka dokumentu

spełniającego warunki nie spełniającego warunków formuła warunku

Nazwa rodzaju	Operator	Wartość	Legacja
Faktura końcowa	=	Tak	

Ins: Dodaj
F2: Popraw
Del: Usuń

F10: Zapisz Esc: Anuluj

- g. I księgujemy ją na odpowiednie konta sprzedażowe, w zależności od tego, czy mieliśmy do czynienia z towarem:

Magik 2 - Definicja dekretu

Konto Dt: [] (Bez analityki) formuła

Konto Ct: 731 (Bez analityki) formuła

Typ dekretu: Dekret dla pozycji dokumentu

Typ kwoty: Netto pozycji (sprzedaży) formuła

Opis pozycji: Sprzedaż towarów formuła opis własny

Akcje dodatkowe | Schematy MPK

Lp	Nazwa cechy	Wartość

Ctrl+Ins Dodaj
Ctrl+F2 Popraw
Ctrl+Del Usuń

Generuj dekrety dla pozycji dokumentu

spełniającego warunki nie spełniającego warunków scalaj podobne pozycje formuła warunku

Grupa podst	Nazwa rodzaju	Operator	Wartość	Negacja
	Rodzaj artykułu	=	Towar	☐
	Faktura końcowa	=	Tak	☐

Ins Dodaj
F2 Popraw
Del Usuń

F10 Zapisz Esc Anuluj

czy usługą:

Magik 2 - Definicja dekretu

Konto Dt: [] (Bez analityki) [] formula
 Konto Ct: 703 (Bez analityki) [] formula
 Typ dekretu: Dekret dla pozycji dokumentu
 Typ kwoty: Netto pozycji (sprzedaży) [] formula
 Opis pozycji: Sprzedaż usług [] formula opis własny

Akcje dodatkowe | Schematy MPK

Lp	Nazwa cechy	Wartość

Ctrl+Ins: Dodaj
 Ctrl+F2: Popraw
 Ctrl+Del: Usuń

Generuj dekrety dla pozycji dokumentu
 spełniającego warunki nie spełniającego warunków scalaj podobne pozycje formula warunku

Grupa podst.	Nazwa rodzaju	Operator	Wartość	Negacja
	Rodzaj artykułu	=	Usługa	☐
	Faktura końcowa	=	Tak	☐

Ins: Dodaj
 F2: Popraw
 Del: Usuń

F10: Zapisz Esc: Anuluj

Zauważmy, że gdyby konto sprzedaży było wspólne dla towaru i usługi (np. konto 700), operację wyksięgowania można by zawrzeć w jednym wierszu, definiując dekret dwustronny. Wyglądałby on wtedy tak:

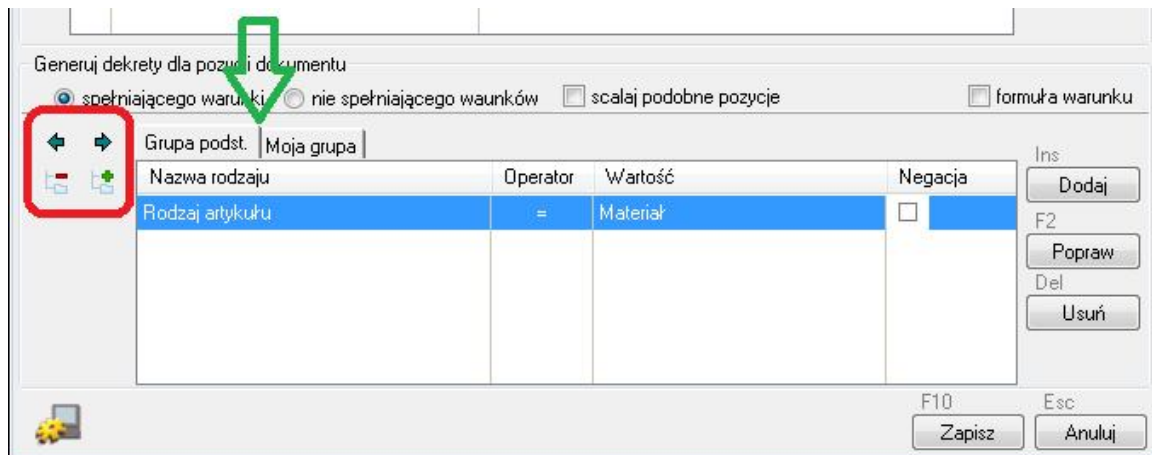
4.4. Grupy warunków

Układy warunków omówione w poprzednim podrozdziale mają to do siebie, że aby były spełnione (czyli dekret nimi opisany został utworzony), musi być spełniony każdy z warunków prostych zdefiniowanych w kolejnych wierszach. Mówiąc językiem logiki, mamy do czynienia z koniunkcją warunków, czyli układem który jest prawdziwy wtedy, gdy prawdziwe są jednocześnie wszystkie jego elementy składowe.

W praktyce często jednak pojawia się potrzeba zdefiniowania takiego układu warunków, który będzie spełniony już wtedy, gdy spełniony będzie co najmniej jeden warunek częściowy. W języku logiki mamy wtedy do czynienia z alternatywą, czyli układem, który prawdziwy jest wtedy, gdy prawdziwy jest co najmniej jeden jego element składowy (oczywiście takich prawdziwych elementów może być więcej).

Koniunkcję warunków budujemy w schematach księgowania definiując warunki w kolejnych wierszach, natomiast do zbudowania alternatywy wykorzystujemy tzw. **grupy warunków**. Grupy

warunków prezentowane są w sekcji warunków jako kolejne zakładki, które możemy dodawać lub usuwać (a także zamieniać ich kolejność) przy pomocy przycisków z lewej strony sekcji.

Zasadę działania grup warunków ilustruje poniższy przykład:

Przykład:

Założmy, że kwoty netto z faktury sprzedaży chcemy księgować na różne konta, w zależności od rodzaju artykułu, przy czym:

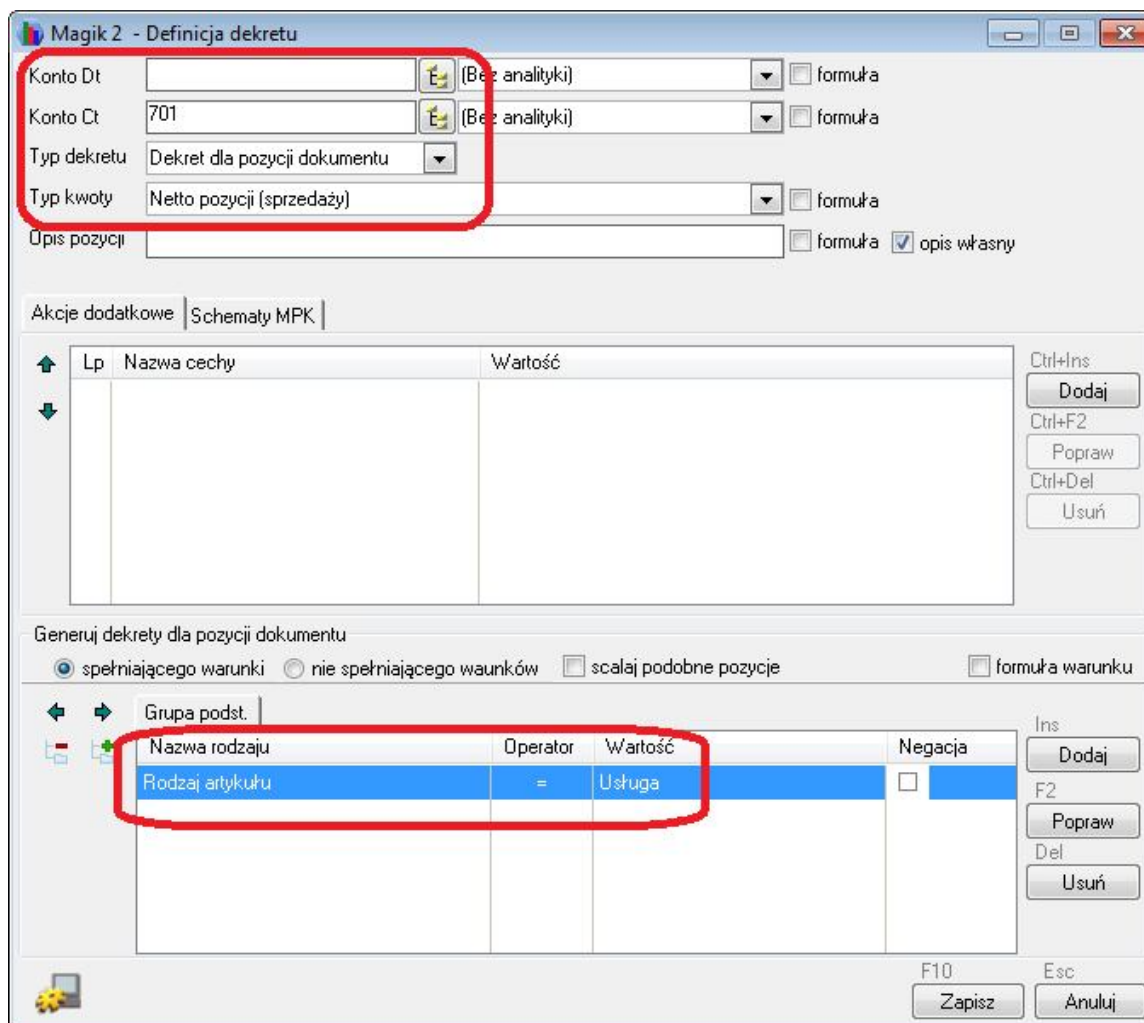
- Usługa będzie księgowana na osobne konto (np. 701)
- Towar oraz materiały będą księgowane na to samo konto (np. 735)

W takiej sytuacji możemy zdefiniować następujący układ dekretów:

- Dekret warunkowy dla konta 701 z warunkiem *Rodzaj artykułu = Usługa*
- Dekret warunkowy dla konta 735 z grupą warunków:
 - *Rodzaj artykułu = Towar*
lub
 - *Rodzaj artykułu = Materiał*

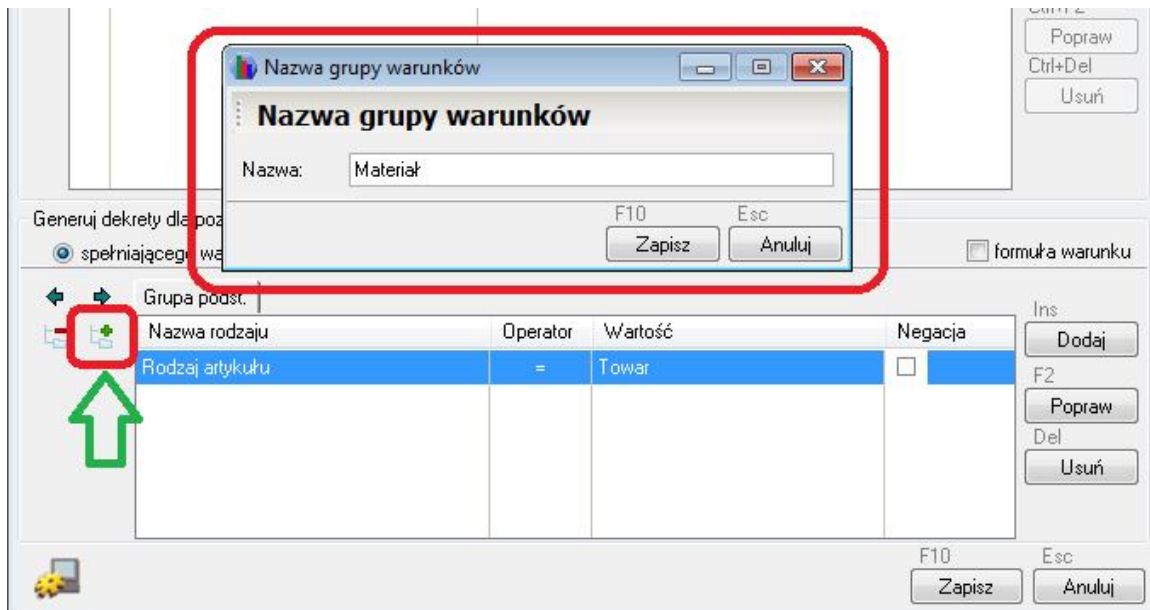
W tym celu wykonujemy następujące operacje:

1. Definiujemy typowy dekret warunkowy dla usług:

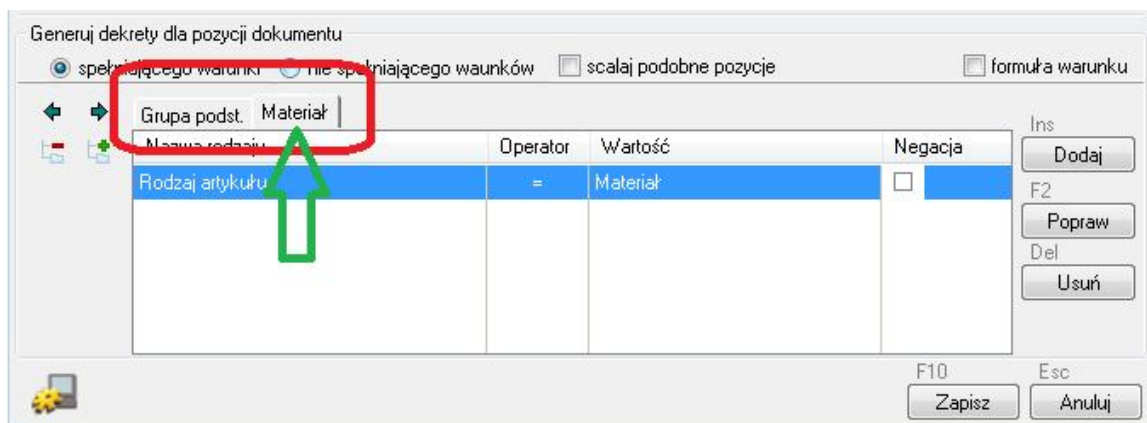

2. Definiujemy dekret dla towaru i materiałów

- a. Definiujemy standardowy dekret z warunkiem na *Rodzaj artykułu = Towar*, nie zapisując go
- b. Wybieramy przycisk dodawania grupy i powołujemy grupę **Material**

c. Przechodzimy na zakładkę **Materiał** i definiujemy standardowy warunek na *Rodzaj artykułu = Materiał*

d. Zapisujemy dekret

Oczywiście - wnikliwy czytelnik zauważy, że w tym przypadku identyczny efekt można by uzyskać definiując 3 niezależne dekryty warunkowe, odpowiednio z warunkami:

- *Rodzaj artykułu = Usługa*
- *Rodzaj artykułu = Towar*
- *Rodzaj artykułu = Materiał*

Jest to możliwe, ponieważ rodzaje artykułów są rozłączne. Sprawa komplikuje się jednak, jeżeli zaczynamy nakładać warunki na elementy, które rozłączne być nie muszą. Pokazuje to już poniższy prosty przykład.

Przykład:

Założmy, że sprzedajemy ubrania i mamy zdefiniowane wiele kategorii asortymentowych, zależnie od rodzaju garderoby, m.in. kategorię *Koszule*. Jednocześnie dla każdego towaru mamy zdefiniowany (np. w polu dodatkowym) atrybut *Kolor*, określający kolor danego towaru.

Dodatkowo założmy, że sprzedając towar, zamierzamy tworzyć dekrety na kwotę netto wg następującego klucza:

- Na koncie 735-01 zamierzamy rejestrować sprzedaż wszystkich koszul (niezależnie od koloru) oraz wszystkich towarów białych (niezależnie od kategorii).
- Na koncie 735-02 zamierzamy rejestrować sprzedaż pozostałych towarów

Widać wyraźnie, że wykorzystując grupy dekretów i można zdefiniować stosunkowo prosty schemat księgowania spełniający powyższe założenia. Mianowicie:

- Dla konta 735-01 definiujemy dekret warunkowy z wykorzystaniem grup warunków:
Kategoria asortymentowa (nazwa) = Koszule
LUB (tutaj pojawi się druga zakładka)
Kolor = biały
- Dla konta 735-02 definiujemy identyczny układ warunków i wstawiamy przed nim negację

Również w tym przypadku możliwe jest osiągnięcie podobnego efektu bez stosowania grup warunków i alternatywy (stworzenie odpowiedniego schematu pozostawiamy co bardziej dociekliwym czytelnikom), jednak będzie to schemat bardziej złożony i mniej czytelny.

Oczywiście grupy warunków możemy zakładać nie tylko dla pojedynczych warunków, ale także dla całych ich układów. W każdej grupie może istnieć dowolnie wiele warunków (między którymi jak pamiętamy zachodzi koniunkcja). Wówczas konstrukcja logiczna takiego układu wygląda następująco:

(Układ warunków 1) LUB (Układ warunków 2) LUB (Układ warunków 3) LUB ... itd.

albo w szczegółach np.:

(warunek_1 i warunek_2 i warunek_3) LUB (warunek_A i warunek_B) LUB Itd.

Dekret opisany takim złożonym zestawem warunków jest tworzony wówczas wtedy, gdy spełniony jest co najmniej jeden z układów warunków połączonych klauzulą LUB (czyli w ramach co najmniej jednego układu częściowego wszystkie pojedyncze warunki są spełnione).

Definiując grupy warunków składających się z całych układów należy dochować szczególnej staranności, aby efekt końcowy był zgodny z oczekiwaniami. Dość często popełnianym przez niedoświadczonych użytkowników błędem jest zapominanie o konieczności dołożenia w każdej grupie warunku, który jest identyczny. Ilustruje to poniższy przykład:

Przykład:

Założmy, że prowadzimy sprzedaż jak w poprzednim przykładzie, ale chcemy ewidencjonować sprzedaż towaru w nieco inny sposób. Mianowicie:

- Na koncie 735-01 zamierzamy ewidencjonować - podobnie jak wcześniej – koszule (niezależnie od koloru) oraz towar biały (niezależnie od kategorii asortymentowej), ale jedno i drugie tylko wtedy, gdy sprzedawane jest odbiorcom hurtowym
- Na koncie 735-02 chcemy ewidencjonować pozostałą sprzedaż towarów

Warunek na konto 735-01, który realizowałby powyższe założenia (warunek na konto 735-02 będzie jego zanegowaną kopią), powinien wyglądać następująco:

*(Kategoria asortymentowa (nazwa) = **Koszule** i Grupa kontrahenta = **hurtownicy**)*

LUB (tutaj pojawi się druga zakładka)

*(Kolor = **biały** i Grupa kontrahenta = **hurtownicy**)*

Zauważmy, że warunek na grupę kontrahenta musi pojawić się dwukrotnie, na każdej zakładce. Gdybyśmy tego warunku nie powtórzyli w drugiej zakładce, otrzymalibyśmy ewidencję koszul sprzedawanych hurtowo oraz całej białej garderoby, sprzedawanej zarówno hurtowo, jak i detalicznie.

4.5. Negacja warunków

4.5.1. Negacja pojedynczych warunków

Negacja umożliwia takie zdefiniowanie warunku (lub grupy warunków), że dekret tworzony jest wtedy, gdy warunek lub układ warunków nie jest spełniony. Stosowanie negacji nie jest konieczne – można ją zastąpić równoważnym układem innych warunków, jednak czasami ich stosowanie jest zalecane z przyczyn praktycznych (np. zwiększa czytelność schematów lub szybkość ich definiowania).

Rozpatrzmy na przykładzie najprostszy przypadek stosowania negacji.

Przykład:

Założmy, że definiujemy schemat księgowania dla faktury sprzedaży. Sprzedaż usług będzie przy tym księgowana na jedno konto (np. 732), zaś wszystkie pozostałe rodzaje artykułów (towar, materiał, opakowania), na drugie konto (np. 701). W takiej sytuacji możemy zdefiniować następujące dekrety warunkowe (dla uproszczenia skupimy się wyłącznie na kwotach netto z pozycji – dekretowanie kwoty brutto i VAT zostało opisane w poprzednich przykładach):

- dla usług:

Magik 2 - Definicja dekretu

Konto Dt: (Bez analityki) formuła

Konto Ct: 732 (Bez analityki) formuła

Typ dekretu: Dekret dla pozycji dokumentu

Typ kwoty: Netto pozycji (sprzedaży) formuła

Opis pozycji: formuła opis własny

Akcje dodatkowe | Schematy MPK

Lp	Nazwa cechy	Wartość

Ctrl+Ins Dodaj
Ctrl+F2 Popraw
Ctrl+Del Usuń

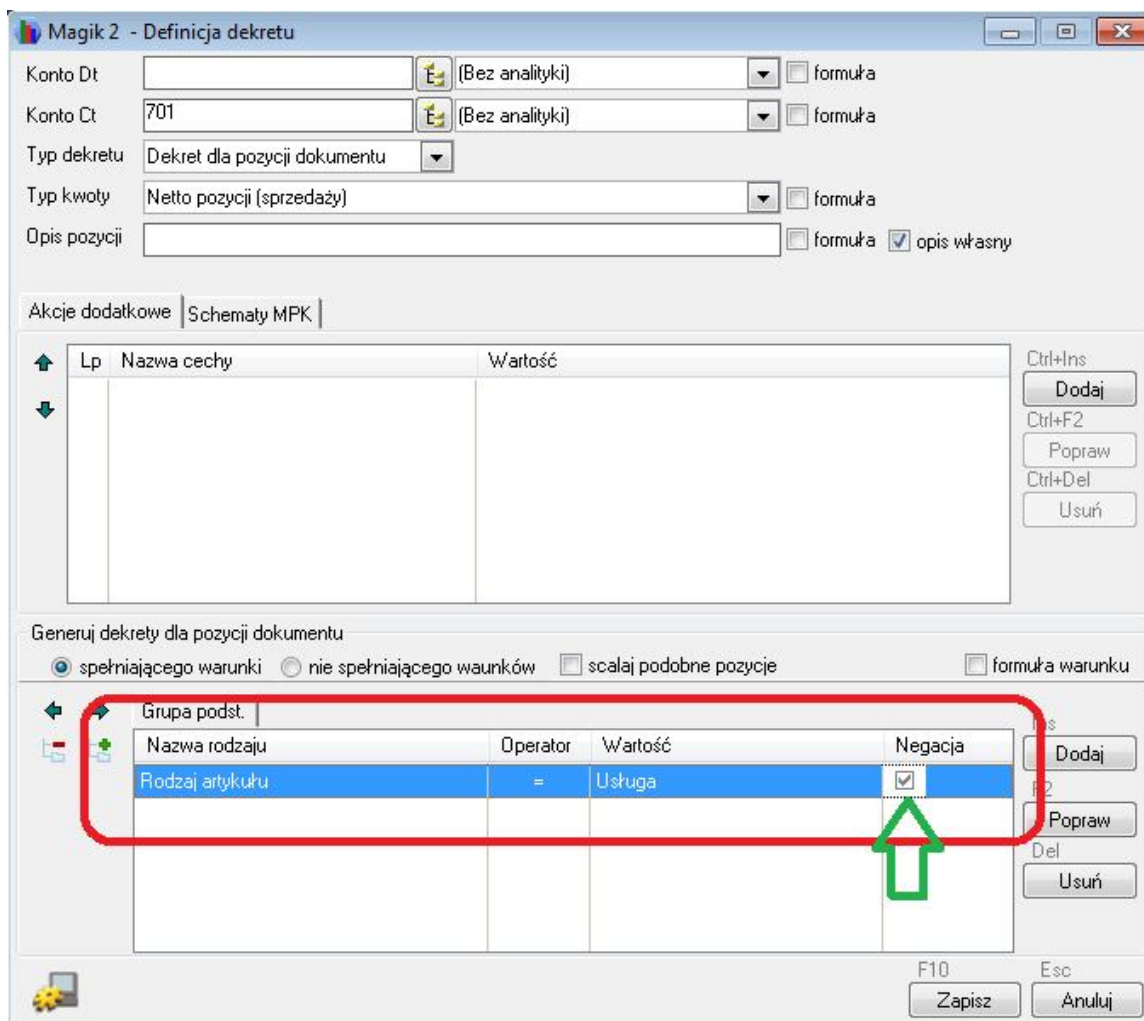
Generuj dekrety dla pozycji dokumentu

spełniającego warunki nie spełniającego warunków opalaj podobne pozycje formuła warunku

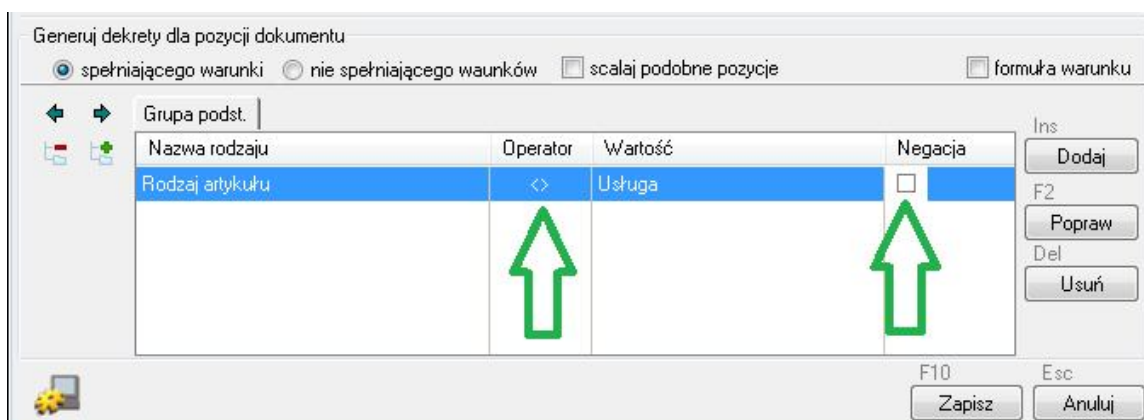
Grupa podst.	Nazwa rodzaju	Operator	Wartość	Negacja
	Rodzaj artykułu	=	Usługa	☐

F10 Zapisz Esc Anuluj

- dla pozostałych rodzajów artykułów:

Oczywiście łatwo zauważyć, że w tym prostym przypadku negację można bez problemu zastąpić w drugiej definicji operatorem „<>”, otrzymując równoważną definicję:

Negację możemy stosować dla każdego wiersza (pojedynczego warunku) z osobna. Jednak stosując negację dla więcej niż jednego warunku, należy starannie sprawdzić, czy uzyskany w ten sposób układ warunków jest zgodny z oczekiwaniami.

4.5.2. Negacja układu warunków

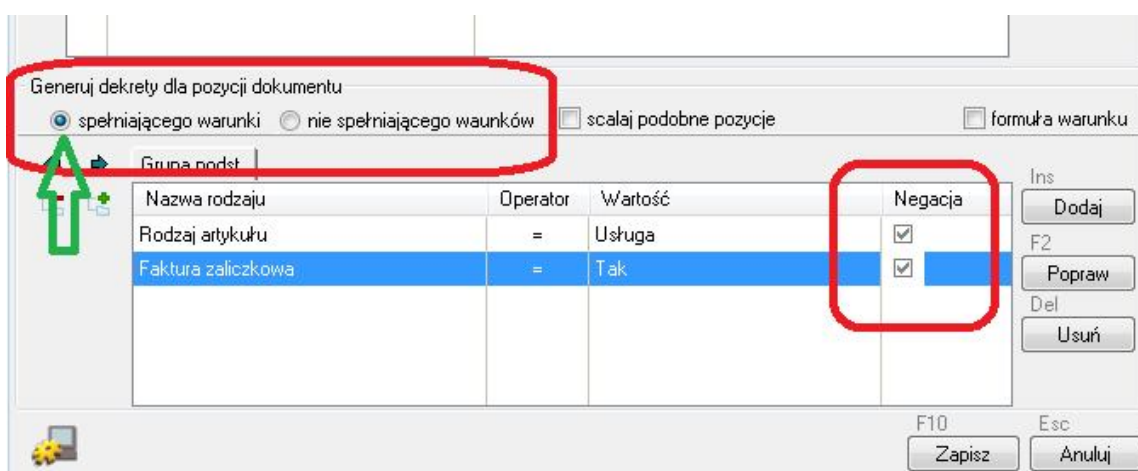
Oprócz negacji pojedynczych warunków, możemy także zanegować ich cały układ. Jest to szczególnie przydatne wtedy, gdy chcemy stworzyć dwa dekrety warunkowe: jeden tworzony po spełnieniu skomplikowanego układu warunków i drugi, gdy ten układ nie jest spełniony. Zamiast dwukrotnie manipulować operatorami i negacjami na poziomie pojedynczych wierszy, możemy zdefiniować pierwszy dekret, a następnie stworzyć jego kopię i po zanegowaniu całego układu warunków (oraz zmianie numeru konta) otrzymać drugi dekret.

Znowu należy jednak starannie sprawdzić, czy w ostateczności – negując cały układ warunków - otrzymamy oczekiwany efekt. W szczególności warto pamiętać, że negacja układu warunków nie jest tożsama z sytuacją, w której zanegujemy każdy z warunków osobno. Ilustruje to dobrze poniższy przykład.

Przykład:

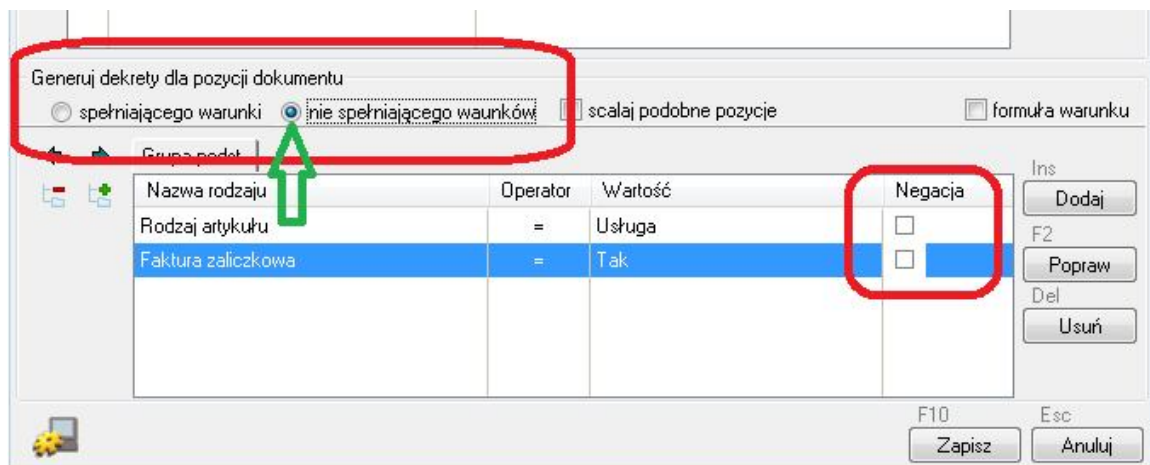
Rozważmy dwa układy warunków:

1. W pierwszym negujemy dwa warunki, ale każdy z osobna

Tłumacząc ten zapis na język logiki, mamy:
(Rodzaj artykułu nie jest usługą) i (Faktura nie jest fakturą zaliczkową).

2. W drugim przypadku zanegujemy układ warunków:

Tłumacząc ten zapis na język logiki, mamy:

Nieprawda, że [(Rodzaj artykułu jest usługą) i (Faktura jest fakturą zaliczkową)]

Co jest równoważne zapisowi:

*(Rodzaj artykułu nie jest usługą) **lub** (Faktura nie jest fakturą zaliczkową)*

Łatwo zauważyć, że już na tym prostym przykładzie otrzymaliśmy, stosując dwa sposoby negacji, dwa różne układy warunków.

5. Definiowanie schematów dla MPK

Definiowanie schematów MPK możliwe jest w oknie definiowania dekretów, po wybraniu zakładki **Schematy MPK**:

Magik 2 - Definicja dekretu

Konto Dt: [] (Bez analityki) [] formuła

Konto Ct: 701 (Bez analityki) [] formuła

Typ dekretu: Dekret dla pozycji dokumentu

Typ kwoty: Netto pozycji (sprzedaży) [] formuła

Opis pozycji: [] formuła opis własny

Akcje dodatkowe: **Schematy MPK**

Automat	Strona	Nazwa schematu

Ctrl+Shift+Ins **Dodaj**

Ctrl+Shift+F2 Popraw

Ctrl+Shift+Del Usuń

Ctrl+Shift+P Powiel

W celu zdefiniowania schematu MPK dla dekretu należy wykonać następujące czynności:

1. Wybrać przycisk **Dodaj** - na ekranie pojawi się formatka definiowania schematu

Magik 2 - definicja schematu MPK

Nazwa schematu: TEST automat MPK Strona: W/N MA

Różnicę między kwota pozycji a sumą kwot wynikającą z automatu MPK dodaj do zapisu o największej wartości

Własne definicje pozycji MPK

% kwoty	Drzewo wskaźników	Wskaźnik 1	Wskaźnik 2	Wskaźnik 3	Wskaźnik 4	Wskaźnik 5

Ctrl+Ins **Dodaj**

Ctrl+F2 Popraw

Ctrl+Del Usuń

Generuj schemat MPK dla nagłówka dokumentu

spełniającego warunki nie spełniającego warunków formuła warunku

Grupa podst.

Nazwa rodzaju	Operator	Wartość	Negacja

Ins **Dodaj**

F2 Popraw

Del Usuń

F10 Zapisz Esc Anuluj

2. Podać nazwę schematu, a następnie:
 - Zdefiniować pozycje MPK, na jakie będzie rozpisana kwota dekretu lub
 - Wskazać automat, jaki ma być zastosowany do takiego rozpisania
3. W razie potrzeby podać dodatkowe warunki, jakie mają być spełnione, aby dany schemat został wykonany. Warunki definiujemy analogicznie, jak w pozostałych miejscach modułu Magik II.

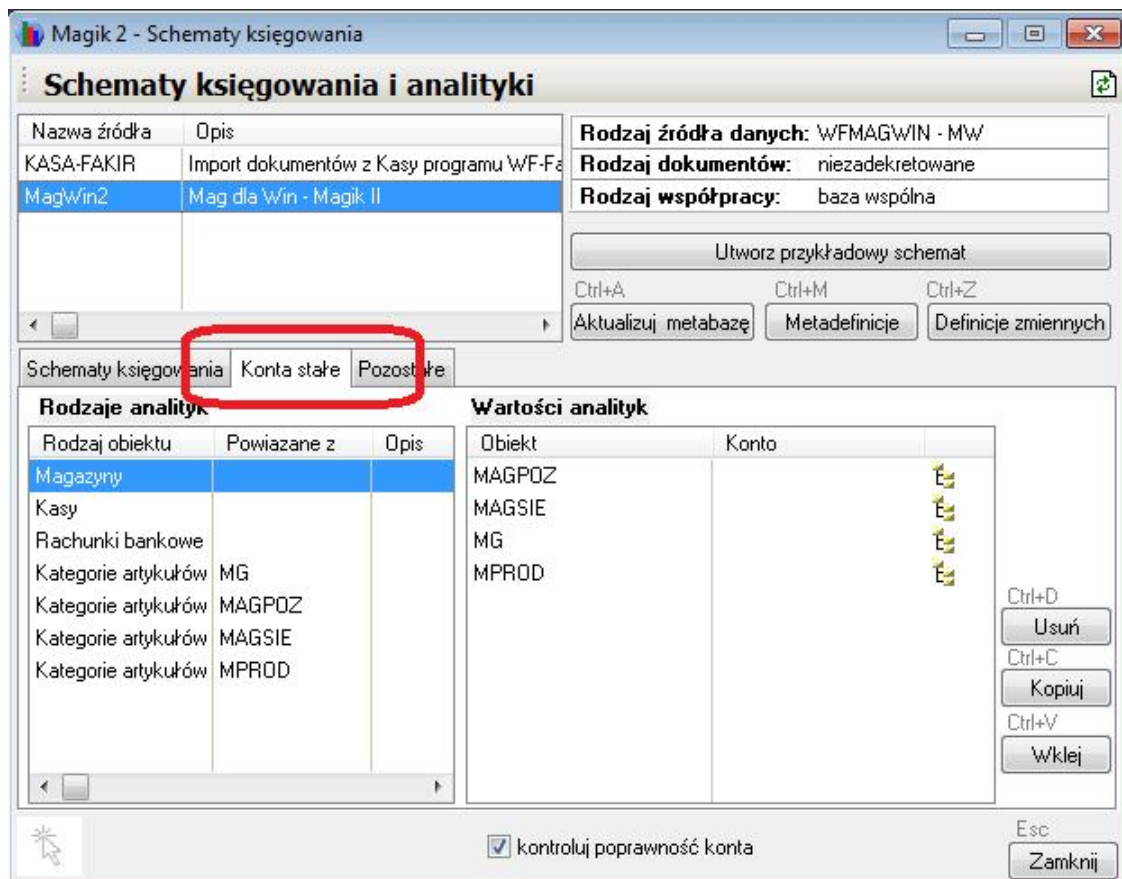
Dla jednego dekretu można zdefiniować wiele schematów MPK (osobno dla dekretu Dt i dekretu Ct), które będą wykonywane w dowolnych kombinacjach, w zależności od zdefiniowanych warunków. Należy pamiętać, że układ warunków dla danego schematu MPK nie może być sprzeczny z układem warunków zdefiniowanym dla całego dekretu.

6. Konta stałe

Zadaniem kont stałych jest uproszczenie definicji schematów księgowania. Polega to na tym, że pewnym obiektom w programie WF-Mag przypisujemy określone numery kont (lub analityki kont), a następnie korzystamy z tych numerów przy definiowaniu dekretów w schemacie księgowania.

Takie podejście umożliwia zastąpienie wielu definicji dekretów – osobnych dla każdego obiektu – jedną wspólną definicją, w której zamiast konta figuruje znak specjalny „x”. Taki znak dynamicznie zastępowany jest właściwym numerem konta w momencie księgowania, w zależności od tego jaki obiekt związany jest z księgowanym dokumentem.

Konta stałe definiujemy dla źródła danych - są one wspólne dla wszystkich schematów związanych z tym źródłem. W celu zdefiniowania kont stałych wybieramy okno definiowania schematów oraz przechodzimy na zakładkę **Konta stałe**.

Z lewej strony okna mamy rodzaje (kategorie) obiektów, zaś z prawej – konkretne obiekty z danej kategorii, którym możemy przypisywać numery kont. Ilość i rodzaj obiektów zależy od typu źródła danych, a także od konkretnej bazy danych programu WF-Mag.

W celu zdefiniowania konta dla danego obiektu należy:

1. Ustawić się na liście **Rodzaje analityk** na odpowiednim rodzaju obiektu
2. Na liście z prawej strony, zawierającej konkretne obiekty danego rodzaju, ustawić się na interesującym nas obiekcie

3. Wcisnąć klawisz **Enter** lub kliknąć dwukrotnie w polu konto danego obiektu i wstawić numer konta, ewentualnie kliknąć na ikonę kartoteki i wybrać odpowiednie konto z planu kont

Tak zdefiniowane konta stałe, możemy zastosować do uproszczenia definicji schematów dekretacji. Pokaże nam to poniższy przykład.

Przykład:

Założmy, że w programie WF-Mag mamy zdefiniowane trzy kasy: *Kasa główna*, *Kasa pomocnicza* i *Kasa walutowa*, którym odpowiadają trzy różne konta księgowe w programie WF-FaKir - odpowiednio 101, 102 i 103.

Założmy dalej, że chcemy zdefiniować wspólny schemat dekretacji dla dokumentów KP, niezależnie z której kasy one pochodzą. Klasyczna definicja schematu dekretacji dla konta kasy wyglądałaby następująco (dla uproszczenia pomijamy tutaj kwestię konta przeciwstawnego):

- Definiujemy dekret warunkowy dla konta 101, pod warunkiem, że dokument KP pochodzi z kasy głównej:

Magik 2 - Definicja dekretu

Konto D: 101 (Bez analityki) formuła

Konto Ct: (Bez analityki) formuła

Typ dekretu: Dekret dla nagłówka

Typ kwoty: Wartość dokumentu formuła

Opis pozycji: formuła opis własny

Akcje dodatkowe | Schematy MPK

Lp	Nazwa cechy	Wartość
----	-------------	---------

Ctrl+Ins: Dodaj
Ctrl+F2: Popraw
Ctrl+Del: Usuń

Generuj dekrety dla nagłówka dokumentu

spełniającego warunki nie spełniającego warunków formuła warunku

Nazwa rodzaju	Operator	Wartość	Negacja
Kasa firmy	=	Kasa główna	☐

Ins: Dodaj
F2: Popraw
Del: Usuń

F10: Zapisz
Esc: Anuluj

- Analogicznie robimy dwie kolejne definicje dekretów warunkowych, na konto 102 i 103, pod warunkami, że dokument (odpowiednio) pochodzi z kasy pomocniczej i walutowej.

W sumie, do zdefiniowania całego dekretu potrzeba aż trzech warunkowych definicji (w przypadku większej ilości kas odpowiednio więcej).

Tymczasem, jeśli do kas firmy przypiszemy odpowiednie konta stałe, definicję dekretacji można uprościć do jednej pozycji (bezwarunkowej). W jaki sposób to zrobić widać wyraźnie na poniższym rysunku:

The screenshot shows the 'Magik 2 - Definicja dekretu' window. The 'Konto Dt' field contains 'x' and the dropdown menu is set to 'Analityka kasy'. A red box highlights these two elements. Below, a green arrow points to the 'spełniającego warunki' radio button in the 'Generuj dekrety dla nagłówka dokumentu' section.

Warto zauważyć, że podobny sposób stosowaliśmy już wcześniej, przy dekretacji faktury na konto kontrahenta. Tam symbol „x” w definicji konta oznaczał analitykę kontrahenta (która nie musi być ustawiana w sekcji kont stałych, gdyż jest definiowana podczas wprowadzania kontrahentów do kartoteki).

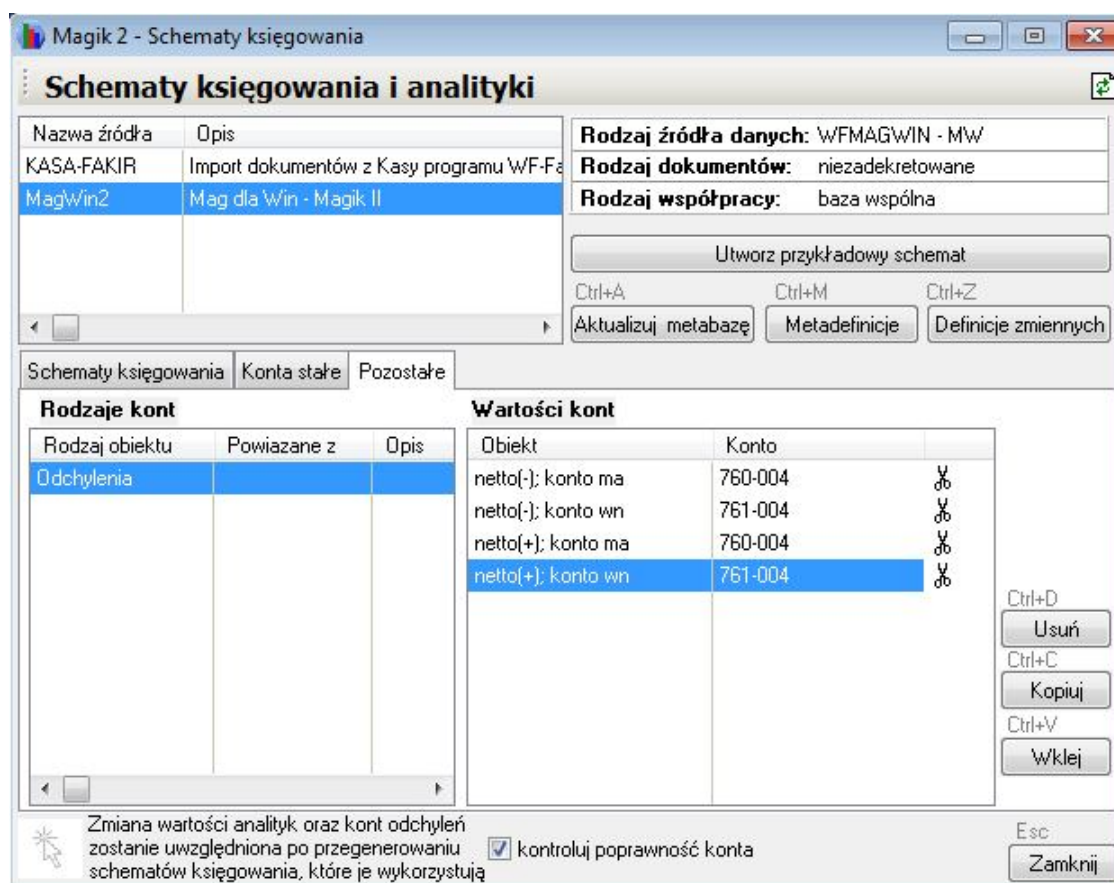
The screenshot shows the 'Magik 2 - Definicja dekretu' window. The 'Konto Dt' field contains '200-x' and the dropdown menu is set to 'Analityka płatnika'. A red box highlights these two elements.

W tym przypadku jest to zresztą jedyna metoda, która pozwala na skuteczne zdefiniowanie schematu, gdyż na tym etapie nie znamy wszystkich kontrahentów, którzy wystąpią na importowanych dokumentach.

6.1. Konta odchyień

Szczególnym przypadkiem kont stałych definiowanych dla danego źródła danych, są tzw. **konta odchyień**. Są to konta, na które księgowane są automatycznie różnice powodujące niebilansowanie się dokumentu, a wynikające z zaokrągleń, różnic kursowych itp.

Konta odchyień definiujemy, podobnie jak inne konta stałe, w oknie definicji schematów księgowania, po wybraniu zakładki **Pozostałe**:

Należy pamiętać, że aby zmiana wartości kont odchyień była widoczna we wcześniej zdefiniowanych schematach księgowania, należy ponownie wygenerować dla każdego z nich procedurę dekretującą. W tym celu należy kolejno dla każdego schematu wybrać polecenia **Popraw** oraz **Zapisz i wygeneruj procedurę**.

W praktyce najczęściej odchylenia powstają z powodu błędów zaokrągleń w sytuacji, w której kwota brutto i VAT pobierana jest do dekretacji z nagłówka dokumentu, zaś kwota netto księgowana wg pozycji. Sytuację taka ilustruje dobrze poniższy przykład.

Przykład:

Załóżmy, że w programie WF-Mag wystawiliśmy fakturę VAT liczoną od kwoty brutto z następującymi pozycjami:

Lp	Nazwa artykułu	R	Ilość	j.m.	Cena netto	Cena brutto	R/N 1	R/N 2	C.netto z rat	C.bru
1	ZŁOTE PRZEBOJE LAT 90	T	1,0000	kpl	11,71	14,29	0,00	0,00	11,71	
2	NÓŻ OZDOBNY "ELEGANT"	T	1,0000	szt.	342,39	417,71	0,00	0,00	342,39	
3	NÓŻ MYŚLIWSKI "TARZAN"	T	1,0000	szt.	217,63	265,51	0,00	0,00	217,63	
4	ICH CZWORO - THE BEST OF	T	1,0000	szt.	33,16	40,46	0,00	0,00	33,16	
5	WAPRO BOYZ - SKŁADANKA NA	T	1,0000	szt.	13,66	16,67	0,00	0,00	13,66	
6	ZŁOTE PRZEBOJE LAT 60/70/80	T	1,0000	kpl	29,16	35,58	0,00	0,00	29,16	
7	SCYZORYK 45 OSTRZY	T	1,0000	szt.	151,99	185,43	0,00	0,00	151,99	
8	ETUI DO SCYZORYKA	T	1,0000	szt.	28,56	34,84	0,00	0,00	28,56	
9	CUKIERKI "PYSZOTY"	T	1,0000	kg.	16,02	19,54	0,00	0,00	16,02	

RAZEM	
Netto	844,29 VAT
	185,74 Brutto
	1 030,03

W powyższym przypadku kwota netto faktury wynosi 844,29 PLN, podczas gdy suma pozycji daje kwotę 844,28 PLN. Teraz powyższą fakturę zaksięgujemy w taki sposób, że kwota brutto oraz VAT zostanie pobrana z nagłówka dokumentu, zaś kwota netto będzie księgowana wg pozycji dokumentu (jak w poniższym schemacie)

Konto Dt	Konto Ct	Skalar	Kwota	Opis
201-x		☐	Brutto dokumentu (sprzedaży)	
	222	☐	VAT dokumentu (sprzedaży)	
	701	☐	Netto pozycji (sprzedaży)	

Otrzymamy w ten sposób dokument, który nie będzie bilansował się o 1 grosz.

W takiej sytuacji, o ile zdefiniowane są konta odchyień, zostanie automatycznie utworzony dodatkowy dekret na odpowiednie konto (w naszym przykładzie będzie to konto 760-004):

Konto Dt	Kwota Dt	Kwota Dt wal.	Konto Ct	Kwota Ct	Kwota Ct wal.	Opis
201-55	1 030,03	0,00		0,00	0,00	Kwota brutto dokumentu
	0,00	0,00	222	185,74	0,00	Kwota VAT dokumentu
	0,00	0,00	760-004	0,01	0,00	Różnica Netto
	0,00	0,00	701	11,71	0,00	Kwota netto pozycji
	0,00	0,00	701	13,66	0,00	Kwota netto pozycji
	0,00	0,00	701	16,02	0,00	Kwota netto pozycji
	0,00	0,00	701	28,56	0,00	Kwota netto pozycji
	0,00	0,00	701	29,16	0,00	Kwota netto pozycji
	0,00	0,00	701	33,16	0,00	Kwota netto pozycji
	0,00	0,00	701	151,99	0,00	Kwota netto pozycji
	0,00	0,00	701	217,63	0,00	Kwota netto pozycji
	0,00	0,00	701	342,39	0,00	Kwota netto pozycji

Oczywiście zaawansowani użytkownicy mają mogą samodzielnie, przy pomocy metadefinicji, definiować dekrety dla odchyień obsługując tym samym bardziej skomplikowane przypadki (np. dekretacja warunkowa na różne konta, odchylenia dla dokumentów walutowych itp.).

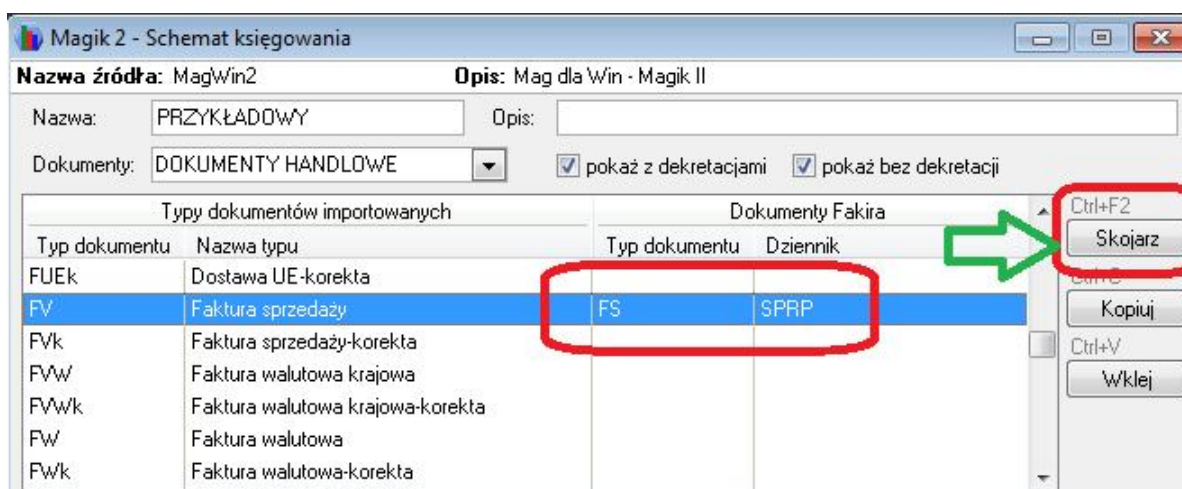
Zagadnienia z tym związane będą opisane w kolejnych rozdziałach podręcznika.

7. Ustawianie dodatkowych parametrów dla dokumentów

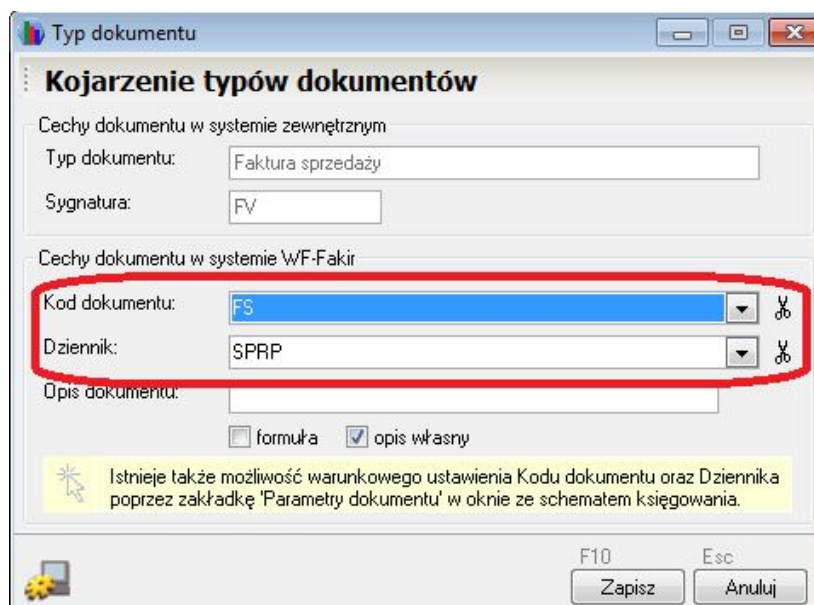
7.1. Parametry dokumentu

Księgując dokument w programie WF-Fakir, podajemy – poza dekretami – także pewne parametry dodatkowe, związane z jego nagłówkiem. Ponadto musimy taki dokument przypisać do odpowiedniego dziennika, jak również – skojarzyć z odpowiednim typem dokumentu księgowego.

Jak wiadomo, przypisanie typu przychodzącego dokumentu do dziennika i typu dokumentu FK możemy zrobić w prosty sposób w oknie definiowania schematów księgowania. W tym celu, stając na odpowiednim typie dokumentu wybieramy przycisk **Skojarz**

a następnie wstawiamy odpowiedni dziennik i typ dokumentu księgowego:

Ta metoda ma jednak pewną wadę – mianowicie uniemożliwia przypisanie różnych typów dokumentów lub dzienników do jednego typu dokumentu przychodzącego. Tymczasem w wielu przypadkach może to być bardzo przydatne.

Przykład:

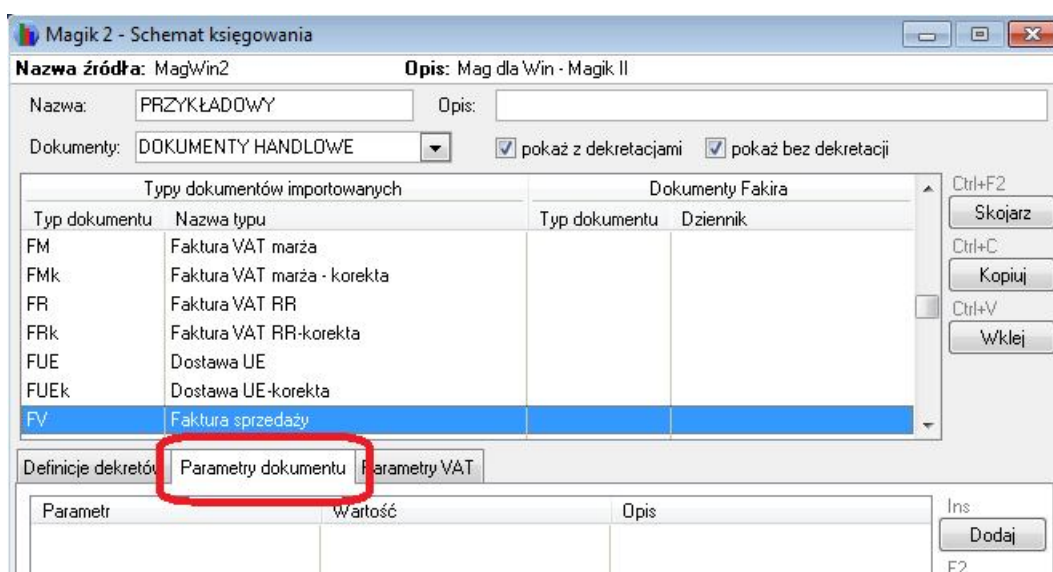
Firma prowadzi w programie WF-Mag zarówno sprzedaż detaliczną, jak i hurtową. Wszystkie transakcje sprzedaży dokumentuje fakturami VAT, jednakże księgowość rejestruje te faktury do różnych dzienników, w zależności od tego, czy jest to sprzedaż detaliczna, czy hurtowa.

Warunkiem decydującym o rodzaju sprzedaży jest grupa, do jakiej należy kontrahent – jeśli jest z grupy *Detaliści*, wówczas sprzedaż trafia do dziennika sprzedaży podstawowej (*SPRP*), w przeciwny razie – do dziennika sprzedaży hurtowej (*SPRH*).

Gdyby zastosować sztywny mechanizm przypisujący dziennik do typu dokumentu z WF-Maga, wówczas należałoby zdefiniować dwa osobne schematy i przy pobieraniu danych pracownicy oddzielać faktury detaliczne od hurtowych.

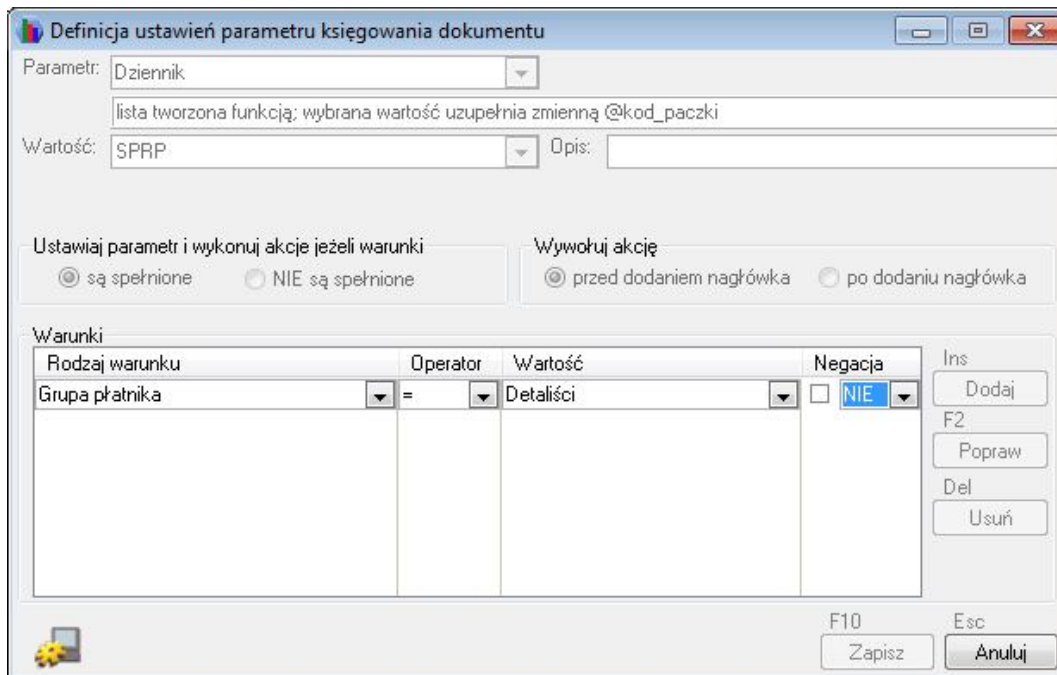
Tymczasem problem można rozwiązać znacznie prościej, wykorzystując możliwość warunkowego definiowania parametrów dokumentu. Wystarczy wykonać następujące czynności:

1. Otwieramy okno definiowania schematów księgowania i wchodzimy w tryb edycji naszego schematu
2. Wskazujemy interesujący nas typ dokumentu (w tym wypadku będzie to faktura sprzedaży FV z grupy dokumentów handlowych) i wybieramy zakładkę **Parametry dokumentu**.

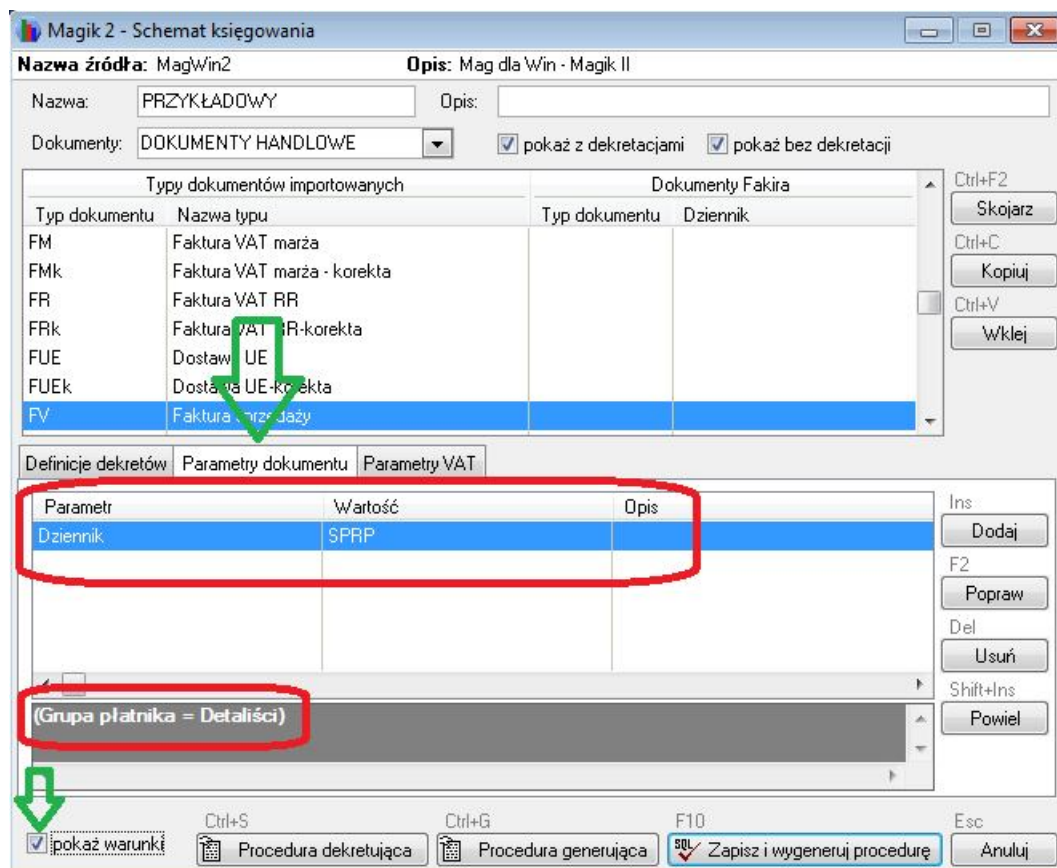

3. Wybieramy przycisk **Dodaj** z prawej strony, a następnie - w oknie definicji ustawień parametru:
 - a. Dla pola **Parametr** wybieramy wartość **Dziennik**
 - b. Dla pola **Wartość** wybieramy nasz dziennik sprzedaży podstawowej **SPRP** (oczywiście musi on być wcześniej zdefiniowany w programie WF-FaKir)
 - c. Ustawiamy parametr **Wywołuj akcję** na wartość **Przed dodaniem nagłówka**
 - d. Analogicznie jak w przypadku dekretecców warunkowych definiujemy odpowiedni warunek, po zejściu którego do faktury będzie przypisany ten właśnie dziennik. W naszym przypadku będzie to warunek *Grupa płatnika = Detaliści*

Po wykonaniu tych czynności powinniśmy dostać następujący efekt:

e. Zapisujemy naszą definicję

- Postępując w analogiczny sposób ustawiamy dla parametru Dziennik wartość SPRH, przy założeniu, że spełniony będzie warunek Grupa płatnika <> Detaliści.

Oczywiście należy jeszcze do faktury przypisać odpowiedni typ dokumentu księgowego – możemy to zrobić albo bezwarunkowo - poprzednim mechanizmem – albo warunkowo – w sposób identyczny jak opisany wyżej.

Warto pamiętać, że w przypadku zdefiniowania dziennika, czy typu dokumentu mechanizmem bezwarunkowym, a następnie warunkowym, ten pierwszy traktowany jest jako wartość domyślna, a ten drugi – jako wyjątek. Ostatecznie otrzymamy więc następujący efekt:

- Jeśli spełniony jest któryś warunek z definicji warunkowej – przypisany zostanie dziennik z tej właśnie definicji
- Jeśli żaden z warunków definicji warunkowej nie jest spełniony – przypisany zostanie dziennik zdefiniowany mechanizmem bezwarunkowym

Przykład:

Założmy, że w opisanym wcześniej przykładzie zdefiniujemy w Parametrach dokumentów tylko jedną pozycję warunkową, dla dziennika sprzedaży detalicznej (w sposób jaki był wyżej szczegółowo opisany). Zamiast definiować drugą pozycję dla dziennika sprzedaży hurtowej, wystarczy przypisać ten dziennik mechanizmem bezwarunkowym, jako domyślny.

W takiej sytuacji do dokumentu zostanie domyślnie przypisany dziennik *SPRH*, który zmieniony będzie na *SPRP* tylko dla tych przypadków, w których płatnik należy do grupy detalistów. Osiągniemy więc identyczny efekt jak w poprzednim przykładzie.

W sposób podobny jak opisany wyżej, możemy ustawiać cały szereg innych parametrów, takich jak data czy okres księgowania. Możemy także ustawić własne akcje dodatkowe.

7.1.1. Akcje dodatkowe w parametrach dokumentu

W niektórych przypadkach, podczas importu dokumentów z bufora do ksiąg handlowych, konieczne jest wykonanie na rejestrowanych danych pewnych nietypowych operacji. W takiej sytuacji zaawansowany użytkownik może skorzystać z mechanizmu tzw. **akcji dodatkowych**. W tym celu w parametrach dokumentu wybiera odpowiednią akcję dodatkową (różnią się one momentem w którym dana akcja zostanie wywołana), a następnie przypisuje do tej akcji własną, zdefiniowaną na serwerze baz danych procedurę, wykonującą oczekiwane zadanie.

Szczegółowy opis akcji dodatkowych przekracza zakres niniejszego opracowania – będą one szczegółowo omówione w późniejszym czasie, przy opisie zaawansowanych mechanizmów modułu Magik II.

7.2. Parametry VAT

6.2.1. Parametry ustawiane dla całego dokumentu

Parametry VAT (decydujące o sposobie zapisu danych z tego dokumentu do rejestru VAT), jeśli mają być wspólne dla wszystkich pozycji tego dokumentu, ustawiamy w analogiczny sposób jak w przypadku parametrów dokumentu. Jedyna różnica polega na tym (poza oczywiście innymi parametrami i dopuszczalnymi dla nich wartościami), że w oknie definiowania schematów wybieramy zakładkę **Parametry VAT**. Dalsze postępowanie jest analogiczne jak w przypadku definiowania parametrów dokumentu.

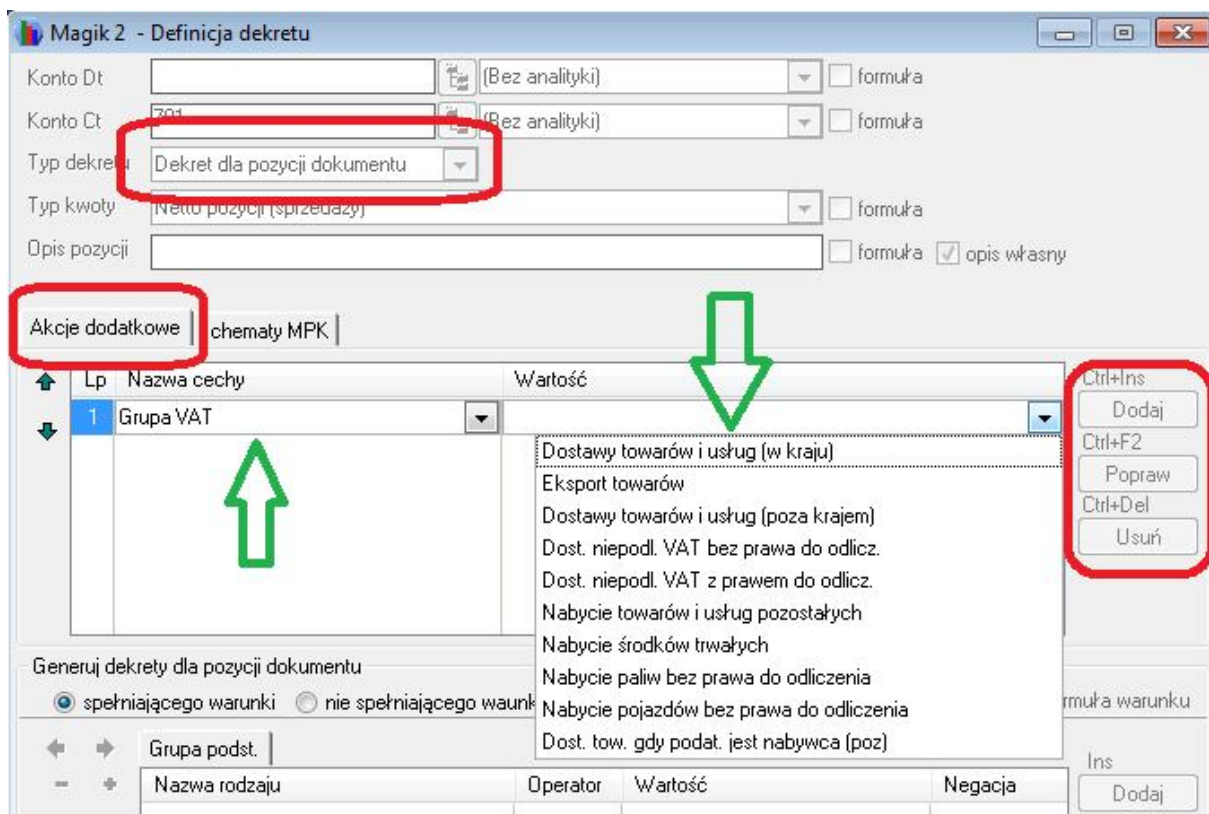
Możliwość warunkowego ustawiania parametrów VAT może być szczególnie przydatna przy określaniu grupy podatkowej lub okresu, w którym ma być zarejestrowany VAT z danego dokumentu.

6.2.2. Parametry ustawiane dla pozycji dokumentu

W praktyce może zdarzyć się sytuacja, w której ustawienie parametrów VAT na poziomie całego dokumentu jest niewystarczające. Na fakturze mogą znaleźć się pozycje, które muszą być ewidencjonowane w rejestrze VAT w odmienny sposób (np. towar i usługa, podlegający i niepodlegający odliczeniu, z prawem do odliczenia w różnych miesiącach itp.). W takiej sytuacji niezbędne jest ustawienie parametrów VAT na poziomie poszczególnych pozycji dokumentu. Zdefiniowanie takich parametrów wymusza automatyczne utworzenie osobnych wpisów do rejestru VAT dla poszczególnych pozycji – przy czym dla wspólnego zestawu parametrów mogą one być zsumowane i wprowadzone pojedynczym zapisem.

W celu ustawienia parametrów VAT na poziomie pozycji dokumentu, należy:

1. W schemacie księgowania przejść do dekretacji interesującej nas pozycji (poprzez przycisk **Dodaj** lub **Popraw** na zakładce **Definicja dekretów**). Powinna to być pozycja, dla której dekretowana kwota pochodzi z pozycji dokumentu (**Typ dekretu** ustawiony na wartość *Dekret dla pozycji dokumentu*)
2. Przejść na zakładkę **Akcje dodatkowe** i przy pomocy przycisku dodać pozycję do listy akcji, wybierając odpowiedni parametr oraz (wpisując lub wybierając) wartość, którą powinien on przyjąć.

3. Po dodaniu wszystkich parametrów zapisać definicję dekretu.

Na liście dostępnych parametrów w zakładce akcji dodatkowych, poza ustawieniem typowych parametrów, takich jak *Grupa VAT*, *Okres dla VAT* itp. mamy też możliwość ustawienia wyróżników VAT (zostanie to dokładniej opisane w następnym podrozdziale) oraz wywołania zdefiniowanych uprzednio własnych akcji dodatkowych. Na liście parametrów dostępna jest predefiniowana akcja **Przykładowe wywołanie funkcji**, która jednak nie powinna być używana przez osoby rozpoczynające pracę z programem. Szczegółowe informacje na temat definiowania i wykorzystywania własnych akcji dodatkowych pojawią się w kolejnych częściach niniejszego opracowania, przeznaczonych dla zaawansowanych użytkowników.

6.2.3. Wyróżniki VAT

Program WF-FaKir umożliwił dodanie do pozycji wpisywanych do rejestrów VAT dodatkowych informacji – tzw. wyróżników. Wyróżniki te wykorzystywane są przede wszystkim podczas ręcznego księgowania dokumentów, do automatyzacji procesu dekretacji na podstawie zapisów w rejestrach. Jednakże mogą być stosowane także do tworzenia własnych klasyfikacji zapisów w rejestrach VAT i w takiej sytuacji wskazane będzie ich uzupełnianie podczas importu dokumentów z programu WF-Mag.

Wyróżniki VAT dostępne są w akcjach dodatkowych dostępnych przy definiowaniu dekretów dla dokumentów VAT. Ustawiamy je analogicznie jak inne parametry VAT (zostało to opisane w poprzednim podrozdziale).

Należy jednak zwrócić uwagę, że w przeciwieństwie do pozostałych parametrów dostępne są one zarówno dla dekretów pobierających kwoty z pozycji dokumentu, jak i dla dekretów pobierających

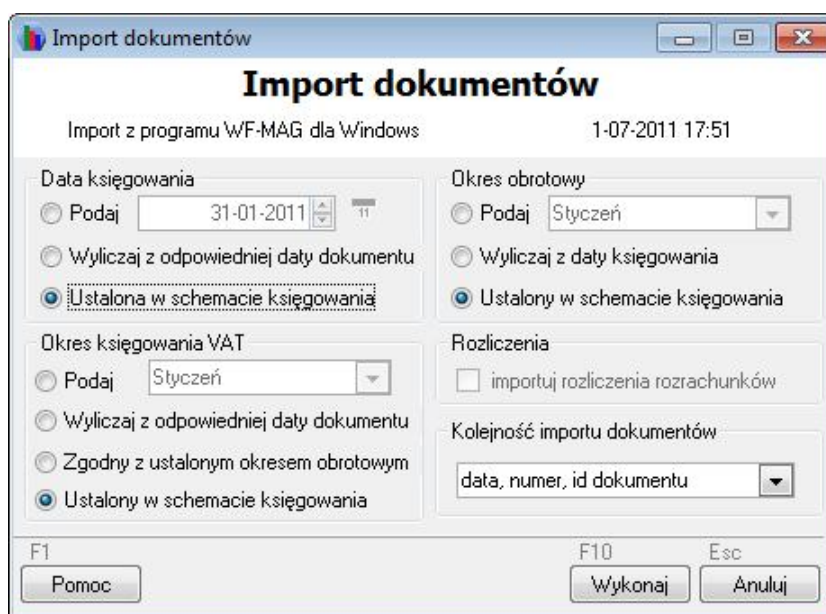
kwoty z nagłówka. W tym drugim przypadku ustawienie wyróżników obowiązuje dla całego dokumentu

7.3. Ustawianie parametrów podczas importu z bufora do ksiąg

Ustawienie niektórych parametrów związanych z nagłówkiem dokumentu oraz zapisem do rejestru VAT możemy skorygować także na etapie importowania dokumentów z bufora do ksiąg handlowych. Dotyczy to w szczególności daty i okresu księgowania dokumentu oraz okresu, w jakim będzie dokonany wpis do rejestru VAT.

Jak pamiętamy, proces importu dokumentów przebiega zawsze dwuetapowo: najpierw wczytujemy je do tzw. bufora dokumentów zadekretowanych, a następnie – po wykonaniu uzgodnienia kontrahentów i diagnostyki – importujemy do ksiąg handlowych.

Po rozpoczęciu importu do ksiąg handlowych – czyli wybraniu w oknie **Bufor dokumentów zadekretowanych** przycisku **Importuj** na ekranie pojawi się następujące okno:

Program domyślnie proponuje, aby parametry były ustawiane zgodnie z tym, co zdefiniowano w schemacie księgowania. Można to jednak zmienić i wymusić ich ustawienie w inny sposób. Znaczenie poszczególnych opcji powinno być oczywiste, na uwagę zasługuje jedynie pozycja *Wyliczaj z odpowiedniej daty dokumentu*, dostępna dla daty księgowania oraz okresu dla VAT. Po wybraniu tej opcji program ustawia datę (lub okres dla VAT) w następujący sposób:

- Dla dokumentów zakupowych – zgodnie z datą wpływu dokumentu
- Dla pozostałych dokumentów – zgodnie z datą ich wystawienia.